Judah ibn Yakar
Hiddushim

1142



[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דקשה דדוקא על הראשונה כדתנן שאם לא מצאו שנה ב"ל שאלתו עלי כו'ל
דהא מדעלי' חטאת לא דהא דלא קן נקרו בשמן או שנין כבש' וכו' דהא דוד עדיין על
ולמוד' אין הקנין [illegible] דרים על כפ' אין הדבים קבל לו' ידרוך בא ח"ו שדע לשמו [illegible]
להקנים חובה שהפסו עולה נולד ואם מעוף עולה ויש בו עולה מקדש וכו' ועי' כו"ל
תשלומין כמו' משולה שכ' דהא שיכול נעשה זקן וחולה שח"כו הל' משולה לאחר מאם מעוף
ולהכי וכו' שעלין עולה עולה כולו מעוף שח"כ למשול כמו שלמד כמו' דבס דוד [illegible] —
[illegible] דאמר כמש' דמלין והשוין דר"ל ח"כו משולה [illegible] כעוף דמעוף [illegible] שלו כמעוף
[illegible] ח"כו משולה כדיכו דלהם שאין תחלו לה הדין דשמעו לה תחלו לב [illegible] נם דין
דבאו דהכן מבואר מה דהנים בן כמש' דויף לך דהעבה על שעה מה לא לעבוד וחולק —
דכל שלמו ולהכי בפר שהם לא ח"כם לשול כעוף על מעוף דאיכו דרך על ולא שעה מה דמב
כמוך שכ' כל שלמו וב' לו כמ' ושלבן לו לעבוד וחולה זקן דהמעון ולהכי זקן דמחולה ועז
קושא כבה נשו וכיד חטאת ולשא ח' דלשא ולקל שלמו לו דלמון דהלא דוחן דון לעבוד זקן
דח"וב דמשולה ולשא על מעוף שאין שעוד זקן ולהכי זקן דכל שלמו שאין מקום שעלין —
ויכל דבריהם עולה לחד לא דלת כשלען מקום לא ח"כו כמשולה כדל' כמש' ושמעו
שמען כדל' על בן דוו שעה לא דמלו כמוך שכ' כל שכן דון כלו' דר"ל [illegible]
מה דהנים כמוך דכמון דשו [illegible] ונדפס' אין ונעשה כמון דל' על ולא
ושעוך הדם לו' וכבר שכותבתי לך שהשאלה כו לו לא משום כלל [illegible]

ולענ"ד דבותבתי דבי' שבכ' שכ' דוו כל לו דשאלה וכל' ואין כותבתי שכ"ל
וכן דא קדוב כבותבתי שעל דבל' על'

נתחיל לכתוב תשובת הלכות שקלים. בעזרת צור חי ושוכן מעונים.

## בע"ה הרמב"ם ז"ל הל' שקלים פרק ראשון

דין א' מצות עשה מן התורה ליתן כל איש מישראל מחצית השקל בכל שנה ושנה וכו' נסתפקתי אם מחייבין על העבר ונראה מדברי [illegible] דהשלחן נכון [illegible] בירושלמי [illegible] וכתבו להרמב"ן [illegible] בשנה בגדולה [illegible] [illegible] ז"ל [illegible] כגדול

דין ז' קטן שהתחיל אביו לשקול עליו מחצית השקל שוב אינו פוסק אלא נותן עליו בכל שנה ושנה עד שיגדיל ויתן על עצמו ונ"ל שאין להפסיק [illegible] יום טוב

## פרק שני

ה"ג ומ"ש ולמה עושין שני כסות אחד ששוקלים בה שקלים בכל שנה וכו' ונ"ל שאין להפסיק [illegible] יום טוב

ה"ד ומ"ש רבינו [illegible] להתחיל כו' [illegible] וכו' ואין [illegible] [illegible] [illegible] ונראה [illegible] [illegible] שאין להפסיק [illegible] יום טוב

דין ה' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קודם יום טוב או אחריו וקודם [illegible] שאין להפסיק [illegible] עד רבינו [illegible] יום [illegible] ואין [illegible] קודם יום טוב או אחריו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחריו [illegible] [illegible] [illegible] או אחריו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחריו [illegible] [illegible] [illegible] רבינו [illegible] [illegible] יום אחרון [illegible] [illegible] יום אחרון [illegible] [illegible] [illegible] יום [illegible] [illegible] [illegible] שקלים [illegible] [illegible] [illegible] יום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחריו :

שם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר' [illegible] [illegible] אחריו [illegible] [illegible] [illegible] יום טוב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחריו [illegible] [illegible] [illegible]

# הרמב"ם ז"ל הל' שקלים פרק שני

[illegible] ולמה אמרו [illegible] ולא אמרו באחד
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] השקלים [illegible]

הלכה [illegible] המעות [illegible] אין המעות [illegible]
[illegible] המעות [illegible] השקלים
[illegible] יהודה [illegible] יהודה [illegible]
[illegible]
[illegible] יהודה [illegible]
[illegible] המעות [illegible] יהודה [illegible] המעות [illegible]
[illegible] שקלים [illegible]
[illegible] יהודה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] שקלים [illegible]
[illegible]:

הלכה [illegible] שקלים [illegible] השקלים [illegible]
[illegible]
[illegible] השקלים [illegible]
[illegible] המעות [illegible]
[illegible]
[illegible] יהודה [illegible]
[illegible] המעות [illegible]
[illegible] אין המעות [illegible]

דכון

# הרמבם ז"ל הל' שקלים פרק שני

[illegible]

[illegible]

## הרמבם זל הל' שקלים פרק שני

[illegible]

## פרק שלישי

דין ה' [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

# הרמבם זל הל' שקלים פרק שלישי

[illegible]

שם [illegible]

ריש [illegible]

ריש [illegible]

דין יא [illegible]

[illegible]

# הרמבם זל הל' שקלים פרק רביעי

[illegible]

# פרק רביעי

דין ב' [illegible]

דין ג' [illegible]

שם [illegible]

דין ד' [illegible]

דין ה' [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הלכה כר' יוחנן [illegible]
[illegible] ר' יוחנן [illegible]
[illegible] הלכה כר' יהושע בן לוי לגבי ר' יוחנן [illegible]
[illegible] כר' יהושע בן לוי לגבי ר' יוחנן [illegible]
[illegible] כר' יוחנן [illegible]
[illegible] כר' יוחנן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] חושן [illegible]

[illegible]

[illegible]

ודלכן מגה ופי' רש"י כמ"ש תוספות יעקב חב"ה מ"ש הקשו על תוס' במ"ש ז"ל או
מוכרח דמוכח מכח [illegible] דלא ליהוי לשיטתן ב"ד לשמעון הא' דלא יכול לאוקמי
אי ודאי הקשה דליכא יכול לאוקמי ביה והשתא דהא רש"י הוא הא דהכא [illegible]
[illegible] דלית בכל זה מוכח הכי [illegible] [illegible] [illegible] הא [illegible]
כן בית שלמה [illegible] [illegible] שלא לאוקמי בכל זה ובכל [illegible] ולמה —
[illegible] [illegible] ומשום הכי [illegible] הכא הנה ז"ל [illegible] [illegible] ז"ל [illegible]
מ"ש [illegible] [illegible] הכא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הכא [illegible]
[illegible] הכא [illegible] ר' יהודה [illegible] [illegible] מוכרח לאוקמי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מוכרח הכי ר' יהודה [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ז"ל [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לחזק
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ר' יוחנן [illegible] [illegible] [illegible] ר' יוחנן [illegible] [illegible] [illegible] חייב —
לשלם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חייב
לשלם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חייב
לשלם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר' יוחנן [illegible]
ב' חייב לשלם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ב' חייב [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר' יוחנן [illegible] חייב לשלם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ר' יוחנן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לשלם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר' יוחנן [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אי ודאי דר' יוחנן דמשיכה קונה לכן שקנו ומדרבנן אף מעותיו הוי' שלהם
היין שכן לוי דמשיכה כשם שהם דהיו כשלשה אף משום היין ולמוד

ושהן יש לוק שלש דבר של הקדמה מדרבי מועד הואת ל' לן כן דשורי
השלישי דמשך לא מעות אף הקי משלשה לך דם יש הקי במשיכה קונו לכן
שקנו לו כשם שמם הלוי' דמשך כלל יש לומר בה במשיכה כשם -
ב' הוי' דמשך יש ~~[illegible]~~ לומר במשך תשלום אי שיך כיון לך אין -
שלש כו' ולכן לד' מעות שהם ר' יוחנן דלמישו שהשלש יש במשיכה -
קנו לכן שקנו הלוי ד' דמשך לו כשם שמם דכן נעשה נשלחין לאומרי
השמש דהתם שלהם שדמשך ולא דמשך הוא דלא יקי כלום דם אין
די דמשך כלל בונין שהם ר' יוחנן שדוכות השלישי כו' כן לו שלמים
הוא דה כלל א"כ כשקנו וכן שלמים שהם ב' דם לה במשיכה כשם שהם
כשם לו כשלשה כה מועד דהנו בהואת לכן ושור דהוי דמשך שני
כשם שלשה ושלשה הקדש והשק כו'

ולכן לפי כלל מה חוה שקב שמ דה כבוד נול ולמוד לן הכם -
שחוזרם כלל הקי הדמך תשלום השלישי אי שכל לך כן דמשך
כשם שהם למשיכה כנו לכן שקנו וכה הקי נד' לאומרי הקם דלוקי
ודם הכל מוב הקדש השמש לה כשמך כשם שהם יקן כן ומשך
לאומרי שמומו שלך הכל לה שלש כו' ומשום יש לנו שחום שלהם שלמים
שמשך ולא דמשך ושור לה שלש הכן כן דמשך למשך כו' שכל שלש
דב שקב דה מול הכו שדמשך וכהם הקדש הכם לה שאם מו ושם -
שקב שלחו הם דה כלל א"ה כשב דלאומרי הקם וודל כן שהלך
כבה כו' לשוד לשם הקי כה שאם מו לה כלל כשם דמשך שהם דו
דמשך לכ' לה ל' שמושי משום יקח שמשה יש לחלק דלא למשכן דב
אי במשיכה כנו לכן שקנו לכל דכי דלמשה כשם שהם דלם דו -
דמשך נשום לא ודהו שהלך שם דלאומרי לה ולשון הקדש לא משום
אי כשלשה א"כ הר' יוחנן הלשון הקדושה הר' יוחנן דלמשה משום הכל
מוב לכן דלמשה כשם כו' נכל למשה כשם כולי לא יושב והכם כו'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ל' [illegible] פסח [illegible]

[illegible] פסח [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לשון אחר

[illegible]

[illegible]

כתב ק' [illegible] שחט כו' ולא לשמו הפסח [illegible] על הכהן [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב״ה
תיקוני קנ״ל
שאלה ו[illegible]
ת״א

[illegible] בתשובה סי׳ מ״ה השואל [illegible] וכו׳ [illegible] שלא בשעת [illegible]
[illegible] ... [illegible] ..
[illegible] (ב״ה) [illegible] מתעסק [illegible]
[illegible] בשעת [illegible] .. [illegible]
מתעסק [illegible] חייב [illegible] .. [illegible] —
[illegible] מתעסק [illegible] .. [illegible]
[illegible] מתעסק [illegible] .. [illegible]
[illegible] מתעסק [illegible] .. [illegible]
[illegible] מתעסק [illegible] .. [illegible] מתעסק [illegible]
מתעסק [illegible] .. [illegible]
[illegible] .. [illegible] : [illegible] ☐ [illegible] וכו׳ [illegible]
חייב [illegible] וכו׳ [illegible] .. [illegible] [illegible]
[illegible] .. [illegible]
[illegible] חייב [illegible] .. [illegible] ☐ [illegible]
[illegible] (ב״ה) וכו׳ [illegible] [illegible] .. [illegible]
[illegible]
[illegible] וכו׳ [illegible]
[illegible] חייב
[illegible] .. [illegible]

[illegible] :

[illegible]

[illegible]

ולי נראה דכוונת מרן בזה דלא קושיא אלא דאמי' [illegible] במלאכה [illegible] חייב.. וכו' [illegible]

כיון דמלאכה [illegible] מלאכה [illegible] כיון דלא [illegible] בה המלאכה [illegible].. אם

לו [illegible] או לא [illegible] כי ג' [illegible]

[illegible] דמלאכה [illegible] מלאכה לה [illegible] חייב ודוק.. [illegible]

[illegible] או [illegible] וכו' —

[illegible] לא [illegible] מלאכה

[illegible] מלאכה

[illegible] מלאכה

[illegible] מלאכה [illegible]

[illegible] מלאכה [illegible] ולא

[illegible]

[illegible] לא [illegible] חייב [illegible]

[illegible] מלאכה ודוק.. [illegible]

[illegible] מלאכה [illegible] :

[illegible] :

## חידושי דינים

א

יכול לעשות [illegible] (עיין חו"מ [illegible])

[illegible]

[illegible]



[illegible]

[illegible]

ד

[illegible]

ב

[illegible]

לשון הרמבם דין ב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ז"ל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ק ג' [illegible] ז"ל הנושא כל [illegible] כו' [illegible] כי שהכל
כך צריך להיות (עיין ס' שו"ת [illegible])

ק ד' הנושא [illegible] חייב [illegible] כו' ולא [illegible] כו' [illegible] כי שהכל
[illegible]
[illegible] (עיין ס' שו"ת [illegible])

ק ה' הנושא כל [illegible] (ר"ל [illegible]) [illegible]
[illegible] כי שהכל [illegible] ז"ל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (עיין ס' שו"ת [illegible]

~~שם [illegible]~~

שם [illegible] כי שהכל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

שם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (עיין ס' שו"ת [illegible]) [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

שם לשון הרע"ב ז"ל [illegible] כו' [illegible] פ' [illegible] כב-

[illegible] כו' [illegible] ז"ל [illegible]

[illegible] כלחר [illegible]

[illegible] כו' [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ז"ל [illegible]

[illegible] ז"ל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ז"ל [illegible]

[illegible] ז"ל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ועל [illegible]

[illegible] ז"ל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] כו'

[illegible]

[illegible] ז"ל [illegible]

[illegible]

[illegible]

# הלכות שאלה פרק ראשון

[illegible]

## חידושי דינים

**פסק א** [illegible]

[illegible]

ב
הא דאמרינן אין חייבים באונסים נראה דבשבורה ומתה חייבים (הרא"ש ז"ל בפרקין) [illegible]
[illegible]

ג
[illegible]

ד
[illegible]

קן ז׳ השואל כלי מחבירו לעשות בו וכו׳ עיין סי׳ שמ"א [illegible]
קן ח׳ [illegible] לחבירו [illegible] עיין סי׳ שמ"א [illegible]
קן ט׳ השואל כלי מחבירו וכו׳ עיין סי׳ שמ"א [illegible]

א
המשאיל חפץ לחבירו [illegible]
[illegible]

[illegible]

# הלכות שאלה פרק ראשון

לשון הרמבם דין ט

[illegible]

מכאן

[illegible]

## פרק שני

[illegible]

משם

[illegible]

[illegible]



[illegible]

נרקין [illegible]

[illegible]

דין ב

[illegible] אם [illegible]

דין ג

[illegible]

לאה[a] [illegible]

לאה[b] [illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פרק שני

דין ד'

[illegible]

שם דין ה' [illegible]

[illegible]

שם [illegible]

[illegible]

דין ו' [illegible]

[illegible]

[illegible]

# הרמב״ם ז״ל הלכות שאלה ופקדון פרק שני

[illegible]

כתוב [illegible]

[illegible]

לשון הרמב״ם דין ז׳ [illegible]

[illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פרק שני

[illegible] שאלה בבעלים [illegible] עיין שם [illegible]
[illegible]

שם או שותפים ששאלו זה מזה [illegible] שאלה בבעלים [illegible]
[illegible]

שם [illegible] או שותפים [illegible]
[illegible]

שם [illegible] או שותפים ששאלו זה מזה [illegible]
[illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פרק שני

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בזה ׃

[illegible]

[illegible]

כתוב [illegible]

[illegible]

כתוב [illegible]

[illegible]

כתבו [illegible]

[illegible]

מיד אבל הכא לא משתעבד עד למחר ולק"ו לוי קנ"ל שאולה דמעשין עמ"ש ועל"ז מוכח
הא דמשכיר לו כוותייהו שאול לי ולמשאול לך עמ"ש נ"ל דאי מוכרח הא לפי שהם אינם
מוכרחים אבל הכא שהם מוכרחים כל אחד ואחד כשאומר תלך תחזיר שאומר נם בשבת
שלהו שכל דבריו ולפמש"כ איכא למיפרך בדברי דבריו או חזר בקושיתם שמקשו דאכתי
שאלה בבעלים הא דנראה דאין לקושיא זו מקום כאן בדבר שאולה ופירשו לגו כן -
להוכיח דפרק דלותם דקין שאול לי ולמשאול לך עמ"ש ופריך כמ"ש ולימא שאלה —
בבעלים הא אמר רב חמא דאמר ליה שאול לי היום ואני אשאול לך למחר ע"כ וקס"ד
קנ"ל לאקשו.. דקשה בכך הא בבעלים באמצע? וכו' איכא למיפרך דקשה שמקשו אחר
כל זה וכדבריו ולק"ו ינ"ל קנ"ל שאולה וכו' באלו דבריהם או במשכים למה שקדם
בדבריהם .. **והנראה** לעד"ל לתרץ דבריו לא דבאו קושיא זו כאן לא כדי
לקשות אתכ"ה דמאי קנ"ל שאולה וכו' דודאי אי לאו דבריהם שכתבו כתובה לא הוה
ק' מידי כך קושיא דמאי קנ"ל שאולה הא"ל דקנ"ל שאולה דאף בדלא מיכא בורא
שאול לי היום ואני משאיל לך למחר לא שאחר שאול מכם ותחזירו שבק ודי -
עמ"ש מל"ז דעכ"ב צ"ל כן דאלכ"ק דהא בבעלים באמצע? לא ודאי צ"ל דהכא בק' —
כמשמע וה"ל בשכל אחר שאול מכם מן היום נעשה כשאלתכם ותחזירו למחר ויש
ומשמעין שאולה מעכ"ב כמוכח' לכם אכן הנראה שכתבו דקושית בבעלים באמצע?
לקשו אה"נ ז"ל דדוקא בה"ש בהא כיון דאמר שאולה דהוי עמ"ש מן לחם דאי לא לא
הוי עמ"ש דמשתעבד כי אין לו כמשמע ואכ"ה מוכחם ק' דמאי קנ"ל שאולה מוכח' הא
בקושיים והך ושין בה"ם המשועבד שכתב כמשמע ואין דבריו נראין לי שיין שם
**אמנם** בעיקר קושיתם שמקשו דמאי קנ"ל שאולה וכו' הי' נ"ל דלא ק' מאה דהנה
השאולה לאו בשעתו כן משיריך בשעת משכיבות לא הוא השאולה הא
בשכרו שמוכרחים מכם ושוב לחד מינן לינה באחד לחבירו שאול לי היום ואשאול
לך למחר הה"ד דהוא עכ"ב כיון התשובה דהוי שמוכרחים מכם לא בעי בשעת שאולה?
בבעלים התשובה ומשמעין שאולה כיון דאמר שאול לי היום ואשאול לך למחר
שאהי' לשעבודי היום למשה בה לימא דהוא השאולה הקנ' בשעה הו שמוכרחים מכם —
משיריך וכמו שכתבו מדבר. וכ' יעקב בה מיושב תיל ויש נגעו השי קושיתם ודו"ק

כתוב   בספר בית הבחירה גמרא ומתוך שאיל בבעלים בין גומר רב
פפא בו בו שמור לי בו ומתוך שתיה בבעלים הא אמר רב פפא
בו קא דנקיט משלשה אם פועלים נראה לומר דבא לאשמועינן דדוקא
בשמור לי ומשמור לך הוא דאמור לומר דהוי שאילה בבעלים ולא
באחריני ולהכי רב פפא דמשמע לא נקיט רק שמור לי היום ואשמור לך
למחר אבל אי לא הוה קאמר משלשה דרב פפא נמי הכי בה"ח
דבאחריני נמי בן וקל להבין ועיין באור דכבר כתבו הרמב"ם דאם באחריני
שייך לומר דהוי שאילה בבעלים וכן משמע בהרמב"ם ז"ל וצריך לומר להדרו
מילתא דלהכי נקיט משלשה דרב פפא נמי אכרייתא לאו דוקא באחריני משום אינו
כבו משום שייך שאילה בבעלים וקא דנקיט רב פפא שמור לי היום כו' הדא
משום נקיט ומשום כרמב"ם נקיט וקל ונ"ב להשיב על דמור דבא להבין
ולהבא דברי הרמב"ם דכולה שייך שאילה בבעלים רק בבעלת דכאתילו
ומשמור לך קאמר דאמי להבין ואין יודע מה יש חנוך שאמר בתילה
בשמור לי ומשאיל לך וגם על דברי' יש להשיב דכבר דמתב ודאי קושיא
הא ומה בשך עלו לא עשה לו עד"ע גם דאשכי בלהו דבא להבין דבריו
דכוונתו לומר דבשאילו ומשמור לך משמע דבר בשאילה הא שומר
ומשום שנשכר הוא כלו בשאול וכיון שכן אין שם כל אחד משאיל עמו
בה שאמור דכי כלו עמו דכל יש אומר נשכר הוא בשאול ונעשה הכי
אבל לענין בתלוקה דמשמור לי ומשאיל לך הוי מילתא דבשאילה הא שכר
נשתייר ודבר המשמור הוא שנשכר והרי יש עמו כלו של מתחלק
דאנן לא היינן אם על דבר המשמור אומר נשכר ונמצא הא בקושיא
דהתם אמר לעיל ז"ל ע"ד רבי' וברמב"ם ז"ל נוכל בזה תולה שיש
לדקדק על דבריו שכר דלא כרוכן אחור א"כ גם מאחריני יודע מוכל יש
דבתלוקה דשאילתי ומשמור לך נשכר דכל בשאול ובשמור לי ומשאיל לך
נשכר דכל בשמור דלא ודאי משכא לחוד נמי אסמכא דבשאילה ולשמור
לך נשכר דכל בשמור והוה ליה שם בושאל דהיה מושאל לו עוד כל
ובשמור לי ומשאיל לך נשכר דכל בשאול ומ"מ לא הוי אם שם בושאל

# בעה הלכות שאלה ופקדון פרק שני

דלאו כל כמיניה שלא דהא נותן לו שכר משום שומר לו כלי אחר :

וזה [illegible] :

ואני [illegible] ד' [illegible]

לו [illegible] שכר [illegible] שומר

לו כלי אחר : [illegible] דלאו כל [illegible]

[illegible] כל אחד : [illegible] ב' דברים [illegible]

אם נאבד [illegible] ואם נאבד כל [illegible]

[illegible] אם נאבד [illegible]

[illegible] לו [illegible]

[illegible] אם נאבד [illegible]

לו [illegible] כל [illegible]

[illegible] ר' [illegible] עד כאן

[illegible]

[illegible]

א

אמר לו [illegible]

[illegible] (בכבו [illegible])

וכתב [illegible]

[illegible] כגון [illegible]

[illegible] דהא אין

[illegible] ) עד כאן לשונו

וכתוב [illegible] כגון [illegible] אם [illegible] כן

[illegible] כן וכן [illegible]

דאין [illegible] כגון דאין [illegible] אינו שומר [illegible]

[illegible]

אין [illegible]

[illegible] ואם [illegible]

[illegible] חייב [illegible]

[illegible]

[illegible]

וכתב [illegible] ואם [illegible] אחר [illegible]

[illegible] אחר [illegible]

ראובן שהשאיל שלשלת [illegible]

ראובן שהשאיל חפץ לשמעון [illegible] ונראה לי דחייב [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

~~[illegible]~~

[illegible]

[illegible] —
[illegible]
[illegible] חייב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] וחייב [illegible]
[illegible]
חייב [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] כה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בדין מי שצריך לחבר השנין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וכתב [illegible]

[illegible]

ולכאורה [illegible]

[illegible]

ואמינא [illegible]

[illegible]

בשאילה ומשאיל לך פלוני קנה לי לגוף של דבר כמו איכא למימר כי נאמר
דבר השאול כיון הוי אבל בבעלים של איך הוי שאלה בבעלים ומה יכן ומה ימים
מה שנתחייב הוא לשואל כלו .. ובנדרכין דהתלמוד בשאילה ומשאיל לך לשנתת
לו לגוף של פירות דכיון דמה שנאמר הוא דבר השאול אב״ אין כאן שאלה בבעלים
פירות דאדרבה משאיל שואל נמי לשואל כלו אב״ כמי נמי בתלמוד שואל לי
ומשאיל לך דה״ינו דמה שנאמר הוא דבר השאול אין כאן שאלה בבעלים פירות
דאדרבה השואל שואל נמי לשואל כלו שכבר כלו אבל בנידון שאלה אם כן
הוא עצמו לשואל [illegible] הוא שלא יצא [illegible] כי היכי דהכא הגוף לחבירו
ומשום בתלמוד בשאילה ומשאיל לך דהוי שאלה בבעלים דמשמע הוי פירות
דכיון דמשאיל שאל פירותיו גם הוא שואל לשואל כלו ופירות בידו ופירות
דכיון דכבר לשואל גם הוא כהן אבל לשואל [illegible] דבר [illegible] נמי שאילה
אב״ מה לי בשאילה ומשאיל לך ומה לי שואל לי ומשאיל לך [illegible] דגוף של
כמה [illegible] בשאילה ומשאיל לך פירות דאדרבה השואל שואל נמי
לשואל כלו כמו נמי בשואל לי ומשאיל לא הוא שאלה בבעלים פירות
דאדרבה השואל שואל נמי לשואל כלו והשאלה בידו .. דכדבריהן ..
אמר
על כן [illegible] בכיאור דבר [illegible] דודאי שכבר תלמוד
של שכבר [illegible] בשאילה ומשאיל לך ושואל לי ומשאיל לך דהוי
שאלה לו שאלה בבעלים בתלמוד בשואל לי ומשאיל לך נתן דקנה שב״ דכיון
דנאמר דבר השאול ושלא נתחייב לשואל לו כלו אב״ הוא שב״ [illegible]
[illegible] דכיון דמשיד שמה [illegible] לשואל מה שנתחייב לשאול דהכא [illegible]
[illegible] מה דבריו בתלמוד שאלה [illegible] אם כן נמצא [illegible] שכיר ושואל
שכיר של כה הוא [illegible] של שואלו [illegible] [illegible] ..
[illegible] לשואל בה לשאול למה [illegible] כמו בכך תלמוד נתן לו
לגוף של דבר שב״ .. [illegible] בתלמוד בשאילה ומשאיל לך דהיינו דנאמר
דבר השאול [illegible] לגוף של דאין כאן שב״ [illegible] [illegible] ..
[illegible]
[illegible] ומשאיל לך [illegible]
שואל לי ומשאיל לך [illegible]
[illegible] דבר [illegible]

# הלכות שאלה פרק שני



באופן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בד נתרם שלא נעלם דלתי בר מי שירד דה דוש השאלה כלו .. ונמר קשה לי בקתה לא דבהו
בעל דקנה לא שנו אלא דוקא השואלת והשואל הכא אמאי דה רוו שנו אמאי דכל אחד
נהגו כיון שאמר אמהבר ואם אינו לא בחרפך שם ואם אינו לא הם נכל בכרון דף שלמן
שלא אמרו אמהב ללוך נעלו לא שאמר לקח משלהן שרלכן ללוך נעלם חילוף משלהון
שלשלו לבוכן אם דולא אם לשאלון אם שקדש שנו דלא לא דו משלהון שאלה לדלכן
בבר לא דה בכך לשכרו ונכן ללוך נעלו ופסיקא דכל בדולם של בלבן דוי .. ולשאלה
השוכר לגר אתמה כרבה דף וגלו דה בבונה הוי הדוש דשאלה והשואל ולבר אמתרם ..
נדף קושיא דף השוכר הדנבה אלהד .. ואהא דלעיקון והשאיל לך למחר דך
בנה נחד ושאלה מחולקת אדבי כגן מי שם מעלב קנין ב:

א

שמעון אמר ללוי השאל לי פרתך והשאיל לך פרתך בחנם ושלח ביד עבדו של לוי עבדו
בר שמעון לא שאלו מקבל עבד להשואל פרת שמעון כיון דקבלה העבד
ומתה לגר דוש כה להשואל הויא שאלה בבעלים ופטור .. חוות יאיר .. פי׳ רבי

ב

הוא דקן לא אמר לו השאל לי פרתך לעצמך והשאיל פרתך בחנם ומתה בדרך
שבועה נשבע שבח הויא שכב ופטור .. שם

ג

אמר לו השאל לי היום בשכר והשאיל לך בחנם למחר ונגנבה או נאבדה פרתו
בחנם חייב אחריות דשבה .. שם

ד

א״ל השאל לך פרתך היום והשאיל לך פרתך למחר בחנם ונגנבה או נאבדה —
למאן דאמר שוכר כשואל שכר הן נגנבה או נאבדה פרה שבועה אין ש
שבועה חייב ולמאן דאמר כשומר חנם ודאי לא נגנבה או נאבדה פרה שבועה חנם
פטור .. ואפילו לא נגנבה או נאבדה פרה שבועה להדיא כרך שיין . שם ..

## לשון הרמבם דין ח

[illegible]

## לשון הרמבם דין י

[illegible]

## דין יא

[illegible]

והנה עליו עוד הקשו ז"ל [illegible] בבעלים [illegible]

[illegible] (דף צז) [illegible]

[illegible] בבעלים [illegible] חייב [illegible]

[illegible] חייב [illegible]

[illegible]

כל אלו [illegible] של שאלה בבעלים [illegible]

[illegible] בבעלים [illegible]

[illegible]

[illegible]

## לשון ההמגיד שם

[illegible]

## לשון הרמבם דין ב

[illegible]

[illegible]

שם [illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פרק שלישי

[illegible]

[illegible]

## הלכות שאלה ופקדון פרק שלישי

[illegible]

שם [illegible]

ראובן [illegible]

### דין ג

[illegible]

# הלכות שאלה פרק שלישי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

## לשון ה"ה המגיד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

## לשון מרן בכ״מ

[illegible]

[illegible]

## דין ד׳

[illegible]

# תמו הלכות שאלה בעזרת שוכן זבולה

[illegible]

ירושלמי. פ׳ השולח.

[illegible]

שאלה אימתי נקרא קטן [illegible]

[illegible]

בשובו לענין השנית מה שאלת ק״נ

וז״ל [illegible] מתחלה שאל חל קודם ושכח חל קודם שאל לאחר ושכח קודם כו'
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

הצ״ק [illegible]

[illegible] כל [illegible] זה [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] (שאלו מחבירו) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] מחבירו כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] שאלו מחבירו [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

והשואל חפץ מחבירו ופירש לו שרוצה [illegible] [illegible] אם דבר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והשואל לו חפץ פלוני עד [illegible] [illegible] [illegible] כי אמר השואל [illegible]
צריך השואל להחזיר לו החפץ ואם [illegible] [illegible] את כל [illegible] [illegible]
השואל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] השואל [illegible] [illegible] או
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **והלוה** [illegible] [illegible]
לא [illegible] החפץ [illegible] ( [illegible] ) או [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אבל השואל [illegible] לו חפצו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] השואל [illegible] [illegible] מחבירו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דכל שלא יחד מקום לפקדון [illegible] דמקום קנוי [illegible] בפקדון כי ודאי כל שיקנה מקום צריך
יחוד [illegible] מקום ולא [illegible] כנ"ל [illegible] עד [illegible] דמפקיד ליחד לו מקום בה לך
[illegible] שיקנה לו מקום צריך ייחוד למקום [illegible] שאין דין [illegible] מקום
דכל שלא ייחד לו מקום [illegible] ייחדו לכם מקום [illegible]
[illegible] ייחד לו מקום [illegible]
[illegible] ייחד לו מקום
[illegible] יחדו לו מקום [illegible]
[illegible] יחד [illegible] מקום [illegible]
[illegible] מקום [illegible]
[illegible]
[illegible] : עוד [illegible]
[illegible]
[illegible] יחד לו מקום [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

על [illegible]

ואני [illegible]

ואשר [illegible]

ואני [illegible]

עוד [illegible]

נ״ה כתבתי זאת בשנת תקכ״ב

לשון הרמב״ם פרק כ״ב מה׳ גזלה דין ו״א

אשר גזלה ואח״כ נשתנה וכו׳ [illegible]

דבריו הרמב״ם דאם הוחזק [illegible] שהוא גזולה [illegible] דבעל הלוקח [illegible]

[illegible]

בלא שום סדר [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לקוטי [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

## [illegible] ודברים

עוד דאמרינן דאין [illegible] דבר אלא [illegible] חייב בדבר אלא כי לעולה
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ומ״ו עוקר בלשון הרמב״ם גזר יצא בן זה דעמין נ״ב עוד כתבו ולא הרמב״ם שר שיקבל עליו נפקד בתורת מפקיד ליחד לו חוץ
ללויה [illegible] בשמר קול שם ונפי נפקד ש״ך קבלה ושההק רכה ה״פ שבית נפקד של זה בראשון בה נמי ישמור
בקדוש של שני ורבה״ם בללו בתשובה גם שהם [illegible] של שבא לשמור דף ה״פ הקבם ברבור בשלשה קני לו השומר
שמום להשר ומשקנה בבר [illegible] השומרון לו המון בן נמי נבי זה במפקיד ראשי שבון לעולם בהבור בשלשה קני
לוי ושמו שמהשנו זכינן לעולם בפי פי׳ הרמב״ם ז״ל ובשור והתוספת ז״ל דבפק השוק מפקיד בה שיקבלו ומפקד
ליחד לו מקום והמון בן נמי זה בנפקד בשלמה ודלא לחלק בהך שיקנה לו מקום וקפיהק באחר שיפלק מן
המקום ונשמר לו בפיהם בה לך פיהק שלו ונמי שמקבלם מן קרקע וכה שלך לעצמך ונה בהיהק בשלו וכו׳ מכלל
שמר של בן ינקב בשם לו בשקנה מזה מקון בן בשלמר לו במקם בה לך פיהק שלו בהוקנה שלך גם בזה
לבר והוא בלק בשלשה בהב מורה מקום ויפה בן ויפה בשל המוקנה שבל מקם ז״ך ז״ל

כ״ק חידושי הלכות
פקדון

# פרק רביעי

כתב [illegible]

## חידושי דינים

א
יכול [illegible]

ב
הפאטור [illegible]

ג
ראובן [illegible]

ד
נפקד [illegible]

[illegible]

# בע״ה הלכות שאלה ופקדון פרק רביעי

ה
המפקיד אצל חבירו שלא בעדים ובקש הפקדון ממנו ואמר לו אינו פקדון
אלא משכון הוא ובא שלוה חייב לי כך וכך נשבע זה שהפקדון
אצלו שהוא משכון וכך וכך הוא חייב ומחזיר לו שלו ״ ולמה וכו׳
עדים וראו שהוא ממקדו אצלו ואח״כ בא ואמר שלו כך וכך נשבע המפקיד
שאינו חייב לו כלום ונוטל פקדונו בלא שבועה. כך כתב המגיד משנה
פרק המשכל מטם רב נטורם נשין ז״ל : ולבעל הכרן אינם נוטרים הכא
ו ונוטל פקדונו בלא שבועה ורק בחילו ומזר נשבע המפקיד ואמר
משומר שבו שהוא פטור מלוהבים אם נאנס דהפקיד לא דהפקיד שכן
אלא נשבע שנאנס ונוטל שכרו כי מטעם כמולא דהפק
בהקפ נבי מוקנ׳ דעה״ אינו נשבע וכו׳ ונשבעין ונוטל שכרו עיין שם
וכך כתב הרב המגיד בהם פרק ב׳ מה׳ שכירות והרב מוה״ה קלו׳ בתשובותיו
חח״מ סי׳ ד׳ ונלא שמכור שאמרו בכת״ה מ״ב מה׳ שקלים מכור שהפקיד שכן
והוא מותר ודבה מורן ז״ל וגם שטרנים כלותן שיוכחם עם הב״ח עיין שם הך
ז (ועיין בספר גדול כס מ׳ רב ונהך עיין)
המפקיד אצל חבירו בשכר ומת בשומר ונתפקידון ביד המפקיד ונגנב או
נאבד חייב בשנ״ע ומפני כן סי׳ עב״ מק כ״ד : (נב כונ יאמרו דבה [illegible])

ח
המפקיד שוורו אצל חבירו ואח״כ אמר לו לך והשתמש בהם ולא נתבאר
בשביל כך מתחייב שכר לו שישם בשעת הפקדון כיון
דהשתמש בהם פקדון כאן לדר מיגו ום לא כיון כחיום לך והשתמש בהם
ובני אדם פטור מתחייב שכר לך שלום בשימוש עד שקנו ממפקדן ואמר
לא ולא פטור שלוש׳ דבורים בכת״ב ב׳ המפקד דה עמ״ש סוף וגם ; ועיין מה
שלוש וכבה דודכבי שלום ללחון בהמק דק ב׳ לסד :
ט
ומאר והקדש כל רום ולך ונהשתמש בהם ונלנגש וגרו גרב ונה׳ הדבור —
כיון

ודע שהבהמה לשון
הבין לשכרו שלו
בכל וגם וכל עוד
דקל דבק שולם
שלא וכל ואום מבואר
בכת״ב מק המחים
שלא נם לבהב״ח ח״ב
ונבוך כבי שוכר וכון
בשומה כבינו נה
החיוב נבל בשבול
מבין המפקד לא
בו לשאת כון הנכב
בוא חייב בביבם —
ושבל שפיר חייב
שבול בה שוכו
ודרכו דבק בשוכר וכך ״

[illegible]

[illegible]

## לשון הרמבם דין ב

כיצד דרך השומרים כו' יש פקדון שדרך שומרו להניחו בתיבה או במגדל ונועל עליו כו' [illegible]

ירושלמי [illegible]

א [illegible]

## לשון הרמבם דין ג

המוסר שמירת הפקדון במקום שאינו ראוי כו' [illegible]

א הבאטאנירוש [illegible]

[illegible]

# בע"ה הלכות שאלה ופקדון פרק רביעי

[illegible]

ב

אדם המפקיד אם שאל חפץ אחד מהפקדון שבידו ולאחר זמן החזירו למקום [illegible]

ג

[illegible]

ד

המפקיד אצל חבירו [illegible]

## לשון הרמב"ם דין ד

[illegible]

[illegible]

## לשון הרמבם ז״ל דין ה׳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

א

[illegible]

## לשון הרמבם דין ז

[illegible]

בפקדון והמפקיד אין לשבועה דדבי מימר ליה כל לא ידענא וכו׳ לא ידענא מאי קמ״ל המסדר בגמרא בבא עובדא דהא קך הוא נפק הוו. עובדא לגבי דרבה גברא דאפקיד כיתני וכו׳ ופסק נכי רב נחמן וידה הוה יתיב קמיה עכ״ל

וראיתי לגדב כעל המגיד בהך׳ כפי׳ נכ שכבב דתוס שאחרון כל לא— ידענא פשיטותא הוא הוא תוספות דקדל מאחר שבועה ואינו— יכול לשבע ומשלם וכו׳ דאיך מיגו לגדון כעל בחושן משפט סי׳ שלב ועיין שם ודבריו בתוספות בשיטה מקוטעת ועיין בתשובות מהר״ם מטראני ח״א סי׳ קמ״ו ובספר המגיד בהך׳ סי׳ נ״ז והגהות חלק ראשון סי׳ נ״ט

כתב הרב״ב המכאן ... שמכחן כלו למרמר למשכנם לו ... אינו יודע היכן המשכנים פשיטא הוא וחייב נמקי׳ פ׳ המפקיד

וכתב המרדכי בשם מהר״ם כמו שכתבתי על ראובן שקנו לו ... שמעון ... לו ... כנס ... שלחם לידו ... דחוכן שלא ... לו כל ... רק ... שמעון ... ולוי ... אינו יודע בחשבון ... כל מה שמוסר לו ... ... שלוח ואינו ... שמעון פטור ... כיון שלוי אינו ... רק ... ולוי חייב לשלם ... יודע ... שלחם ... פטור ... שלחם ... נשבע ... פטור אבל כיון ... ויודע ... חייב— לשלם כדאמרינן בגמ׳ גבי פקדון דלא ידענא פשיטותא ... עכ״ל ועיין בש״ך סי׳ קכ״ב ... ... ... דבריו ... לי עיין שם

# בע"ה הלכות שאלה ופקדון פרק רביעי

**שכחה** פשיטא דמיקריא דבגד שנפל מכיס סי' כ"ח ובטור שכו־
יעקב בחלק שני סי' קמ"ח כתב דכיוצא בזה לא הוי
פשיעה עיין שם ובספר חוות יאיר כסי' [illegible] כל השכחה לא מיקרי פשיעה
כיון שכתב מוכרח בתשובה סי' כ"ח ע"ש:
ועי' בלבוש [illegible] דלא [illegible] לאחר [illegible] לאחר [illegible] ש[illegible] שכח [illegible]
השכחה [illegible] וכו' [illegible]

**שכירות** לא הוי פשיעה [illegible] סוף סי' ע' ובתבו [illegible]
[illegible] סי' רצ"א:

**אפוטרופוס** שלא מכר [illegible] לא הוי פשיעה ואין לחייבו [illegible] סי' [illegible]
[illegible] ח' בתשובה:

**ראובן** שהיה בידו פקדון של שמעון ונתנו ללוי ולוי מודה ששמעון
חייב לו ורוצה לשלם בזה דמאי כיון שראובן חייב להחזיר
לשמעון דהוי כפקדון כיון שאינו מודה שחייב כלום הוי נתינת דלוי —
[illegible] של ראובן ואין לו עליו כלום וחייב להחזיר: עיין בתשובות [illegible]
סי' רנ"א ועיין עוד במרדכי פ' הגוזל בתרא [illegible] דנכי [illegible] בספרו לא
עשו [illegible] ובסוף ספר [illegible] (והוא שהקשה שם על
דברי המרדכי דקי"ל כרבנן דר"א [illegible] דהמרדכי סבר כדברי —
ר"א [illegible] דבריו [illegible] ששמעון־
עיין שם והק) ועיין עוד בשלטי הגבורים בסוף פ' [illegible] ועיין [illegible]
[illegible] בתשובות סוף סי' ע"ב ובש"ע עליו שם [illegible]
[illegible] ועיין מה שציין [illegible] פנים [illegible] ע"ב ועיין בשלטי
הגבורים שבועות דף [illegible] סוף ע"א ועיין בספר [illegible] יו"ד
עד סי' [illegible] ובתשו' [illegible] סי' ק"א: (ועיקרי [illegible]
לדברי (הינו לא [illegible] לענין הנ"א) [illegible]
בסוף [illegible]

כל המפקיד אצל בעל הבית בין כלים בין מעות על דעת שאבו ונגנבו וכו'
היינו הגדולים כמו המפקיד וכו' עיי"ל בפרק המפקיד שלש לו' והמ"כ

ויעיין בהפקפק אי בעינן את בנו הגדולים שאין סמוכים על שלחנו
או שאשריים עמו ואפשר דלא בעינן תרת תורכי וגבי זה מגרדיקא
היינו ימבם סי' רצח כבה דבגוגות אשירי בס' המפקיד בסוף פירא שגידוע
בודאי וכו' ואפשר דכבה"ב תודה בהמב"ם שאינו שאינו שרוי עמו ב
בביתו וכו' ועיין שם גם גיין שכבה גרב בהפקפק בדעת הרמב"ם אי
מ"ל גאי הנה דבגוגות אשירה ולפי זה היכא שמתיר דבבנו הגדולים
בעינן תרת תורע נרתי דאלב"ב בי היכי דמ"ל בבנו ובנו היינו הגדולים
דאפי' אינם שרויים עמו בבית ואינם סמוכים על שלחנו כי נמי בבך
הדוע בודאי שהוא אינו שומר ופקן וכל דבן הוא :

וראיתי להגה"ה בלין בס' הל"ד (ועיין בתשובות סי' פ"ד ועיין נב'
פנת המשנה בהין חלק שני סי' ע"ח) שמור בספק זה ולהב
הנכון דבעינן תרת תורכי ולא הובק בהמב"ם מ"ל לבאר זה דאורחא
דמילתא השרויין על שלחנו וכו' עיין שם ובכל בכבה דמלשון הגרן
יש לגוכיח כן : אברא דמכל מקום דבר פשוט הוא דבהמב"ם מ"ל
מודה לבך הנה דבגוגות אשירה' ואשתו ובנו דלא בעינן תרת תורכי
שאני תם שאין בן בכס הדוע בודאי שהוא אינו שומר ופקן הך :

כתב זה בעל הגהות בשער המ"ש חלק שלישי סי' ד' ומש
לשונו ונשאל כ"ד יצחק מ"ל ונרש שבוטיא שמר ש.ש 1
להוהשו אצל פלוני בך ובך זהובים ויש לו אצלו כמה משכון ויען
גורש שבמשכון אבר המוהשו בורח לאתר אחר שבששבו אשב
להוהש שבמשכון אבר מאם שלא בפשיעה נשאל גובים ועם -

# בעה הלכות שאלה ופקדון פרק רביעי

שבשמרו ובכיוצא דאיך הכל דהמפקיד על אשתו ובנו הוא הפקיד : ב
בשורה דא״ב ז״ל א״כ נכונה שאין אומרים כל המפקיד וכו׳ אף כשהיה
אותו בא״ש שנתן לו המשכון קיים ואחר שנתנו לאשתו ואחר אכל
וכא איך נאמר דכה זה הוי ואמר שמסרו לה שנשבעים הפסק:
וכו׳ ע״כ : ודברי הרמ״ש בזה הם עלה על דעתו הלוה להיות
נדון זה לדבא דכל המפקיד על אשתו וכו׳ ודאיתי לדרב המגיד-
דומעם ס״ל בהב סבור דכרי זה כנגד ההשגות ומה לשונו אני
אומר דכרי המלוה דהמלוה דכרי השואל משמעו דקודם ב״ד
שושן שאמר והמלוה תפסו המשכון ב״ד שושן נאבד באונס כדי
לשואל דהוי מן הלוה ודעת המלוה לומר דאם תמצא לומר
דאשה המלוה ידעה בבירור דנאבד באונס שבשכבו אם פרכת ויגל
קיום דומיא דהלוה עצמו כששושן על המשכון שבידו שנאבד
באונס שמשכנו וכו׳ וכלל הם שביא יכול הלוה לומר המלוה
שהמשכן בידו נאמן על המכותבו ולא אשה המלוה אם אמר
דכל המפקיד על דעת אשתו ובנו הוא מפקיד והשושם זה
לא יקרי שושנו משום שאמר שמסרו לשומר ולמה אין מניחין
אותו עד כאן לשונו עיין בתשובה בר ברוך ס״ל בשורה ב—
קורש קיין סי׳ כה׳ וכתבו לקמן בפרק חמישי על הך דכינוי—
ועיין בדברי המרדכי שהבאתי בפרק ראשון על הך חמישי בס״ד
ועיין בספר תשובת ביבית יורה סי׳ נ״ג : ועיין עוד בספר שבתי
מהלכה מן קול
כהן ומי׳ קכ״ה מעשה קין מ״א : ועיין בתשו׳ מהר״ם אלשיך ז״ל סי׳ ך׳ :

[illegible]

**כתוב** [illegible]

**שאלה** [illegible]

**תשובה** [illegible]

[illegible]

[illegible]

## וזה נוסח מה שכתבו אמבוהא דרבנן בתראי

## בענין ההשבון

[illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פ״ד

[illegible]

[illegible]

ובתשובה ס' מתקבל ובזה [illegible] כמו שנדולה [illegible] —
[illegible] שלא המלוה [illegible] חבירו להתחבר [illegible] —
[illegible] [illegible] בי"ד [illegible] לו ליתן [illegible] —
[illegible] של דינו [illegible] [illegible] המפקיד עד שעבר וכתב [illegible] —
[illegible] להתחבר [illegible] [illegible] וכו' וכו' [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] דהמפקיד עד שעבר וכתב [illegible] —
המפקיד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של
[illegible] [illegible] [illegible] דס"ל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

קכב אין בשלחנו [illegible] ס' ע"ג סה"מ ונשבע לחבירו —
לפורעו ביום פלוני ועבר הזמן והמלוה אינו בעיר
[illegible] פטור עד שיבא המלוה אבל צריך שיהיו המעות בידו —
כל היום ואינו צריך להוציאם עכ"ל וזה [illegible] של בשבועה [illegible]
ס' [illegible] וכתב שם [illegible] בי"ד [illegible] וכתבו של מלוה
אינו צריך [illegible] [illegible] נכנס בידם אינו נפטר בכך [illegible] בי"ד
כל אינו צריך ואם תופס לא נשבע ולא כלום עכ"ל וכתב מהר"ש —
דאם נכנס בי"ד [illegible] וכתבו של מלוה דאינו נפטר מלהחזירו
[illegible] סותר לדברי עצמו שכתבתי לעיל בסימן וכתב [illegible]
[illegible] כתב כולל [illegible] שם בענין ב"ד [illegible] וכתב כולל כו
[illegible] [illegible] [illegible] דאם נכנס בי"ד כל דינו נפטר
מלהחזירו ונלא [illegible] [illegible] סותר דברי דבריו שכתב בסוף
[illegible] זו [illegible] המפקיד אצל חבירו [illegible] כולל בסימן [illegible] —
ונפסק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בסימן [illegible]
וכו' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הגה

וכה״ג בל׳ ושבועות

ירושלמי פ״ק דביצה המדמע דבר שיש לו מתירין בטל ברוב
עם שיעורא דרבנן חייב בבר מינה וחייב המדמע דבר מינה
אבא עוקבא קומי ר׳ ישמעאל בר ר׳ יוסי אמר מאן דאמר בטל ויש
דבל מינא דאיכא שאמר דבר מינה שבר מינה הוא ובמינו ובהם ושבועי דבר
מינה כו׳ שבר מינה כגון דרבנן וכגון דקרן אמר וכגון דמדרבייה טבלא
וכד רבו דקיימא וכגון טבלא דתנן ר׳ ישמעאל ברבי יוסי אבא עוקבא
קומי ר׳ חייא אמר אין תנן דבא ליה שיעור מינה בלוס ובמינהון שבועי
דאמרה אמר ליה מאריך דקדושה בבר יקלב טבלא אמר ליה תנן שבבר
על פי כירק נבר ותנן שאבר נובר נעל פי בד אבא כובר תנן הייתה כני
דאמרה דבר מינה שבועי דבר מינה דבו לן תנן דנתבבע וכלן מיתמר לו
תנן שבועה נעל פי בד נשבע תנן הייתרן קרייג לבדרבייא נתבלו
שבעבן וכלן מיתמר לן מוסא משלו) אמר ר׳ יצחק לבר מין דבדבייא
לדקדקא של כני שנטבע לום בשובע נבר בירושלמי: וכבורושלמי פרק
דנדאל דהאמר ז״ל נמי ובדבורות מייתו׳ פרק קלבוב נתק מיתנן ודרב
מערא שבון ז״ל בבשובקין פ׳ קוב שאין נמי ורבנן אתמר הב״נ של
דהוי ז״ל וכבר ז״ל כן מתני כולבו שאו דמתרכא נוכו דכא בנשא בדאה
אין מתבטלין מקדושה לא תנן דאשה ולא תנן דמשכה ולא תנן בקדושה
קבל תנן דאשה יתחיר לאשה מתנר יתחיר לבעלה קבל תנן דנעכד יתחיר
לעבד מתן יתחיר לרבו ולאשה הוא דיתחיר לבעלה ולרב דבל תנא שבבר
אשה קנה בעלה ואין קנין לעבד הלא דבו שתוא כי דאי נוונא לורבי
דמופקר חייב לבתחיר ומאן הוא דאין דבי שוונא הוא מתוזר ובן
לעבדה שבל הוא דבהן בקונים בממר בקנים דנוים פ׳ מח: וכבר שלו
דרב בטל דשיעור ז״ל ותם ליה להינו הלתא דבי דהאי עוקבא מעלבא
דבליא במבלה דוא דר׳ ישמעאל בר׳ יוסי סבר כן דאמרב דבר מינה ודעו׳
כיון הוא אמיד דכולהו אמרה דבל תנא דאיבו ליה שאהמיר: דבר מינה הוא
הוא ליה בקבל תנן דנעבד דאהם דוא כעבד ואם תנן יתחיר להו ודאי
הוא דנמורא היכן בדקאמרנו מרא הדעו׳ כיון הוא אמיד א״כ כרגע הוא בשי
מוקפתוא נמשא הם מוקדשים ודין הם מוקנשר ואין כל והו׳ל [illegible]
אהביר באינם דשלמוא ואם תנן יתחיר למופקר: ועוד דר׳ חייא [illegible]
אבא בשונה מושא שא בשונה הם מוקדשים ובו׳: שגל

לב //

~~שלא רשאין כל המוכר על [illegible] וכו' [illegible] [illegible] לא [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] וכו' [illegible] לא יחזרו [illegible] וכו' של [illegible]~~
[illegible]

ודע [illegible] [illegible] [illegible] וכו' [illegible]
[illegible]
על [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
וכך [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

מב

לשון הה"מ על דין ט' [illegible]

בדבור המתחיל מוכאן אבל לחוד וכו' ועוד כתבו הכתבין והמשנה ית"ל שאמרו אין לנו לשלם שבשומר חנם וכו' עכ"ל אחר דבודק — בהסכמת הרב"א ז"ל והכתוב מאמר ' והנה בשומר בקרבן וד — פ' בקנינו שבשומר חנם שעל אשתו והנו הוא שמפקיד כדס דעת ובמחשב ורב"ה הובאו דבריו בכלל דקדושין שנה מש"ו הנ"ל כתבו ד דחייב בשומר דאם לא כן כל פקדון שיפקיד אדם לחבירו ישנם לאשתו ולבניו ובמי דקאמר מחמת ליב לאחר הו"ל שלם קיבל משום שהיא חייבת לבנו שמשרד לו עכ"ד דרב בשבת ורמיזתי עם לורב בכלל גדול בדומה שבקשה את לשומרו ואיבא ל למידך

דמשמע שאחר שבית דומה לחייבת לשלם לא היה מחמת דמפקיד לכן מאת מזכר גם שעשו שמפקיד בידה מתחייבת לשלם לכן עלמו ואכ"פ מאי דתי בה דאשה לא אתור לי דלאו ההק שנרו וכו' דמתק בכך וכו' עכ"ל ואחר המתחיל נראה דמשמשיב דברי הרמ"ה ז"ל במפקיד .. שאשה קונה .. וכמו שאמרו שם והק' עיין בברכה ז"ל בחורתמות פ' קל"ה ועיין בש"ך פ' קל"א סק' מ"א ועיין בתורתו בכ' ומפקיד שנים מתחלקים הק (עיין בה' עבוד ונשואי דף צ"ב ע"ב) ובמחנה אברהם פ' קכב דף פ"ה ע"ד

וכר"ל משום באחד וכו' ונתבאר בגמרא שאם היה בחוץ בפקדון רחוק וכו' עכ"ל ויש לדקדק דאמאי בשמירו (פונו הן זה ועיין לשם במחנה מרתי בדונך דף קכ"ט ע"א ועיין בש"נ אחרים פ' קל"ו ובתשובת בני יעקב פ' י"ד ועיין בחוק מרפ תנור מפאשיב והק

ובכה גרב בכלל חיורה ענים בפ' דצ"א מעין כב ובכ"ג אם בות

קרוב ונראה הורה עכא דרוב לו לדרכיש שהמפקדין לקח עכ״ל ורש״ך
סק״ו כת״ב עליו וז״ל שכשבות קרוב וא״ל בעל הוא שבות רחוק
וז״ל כא״ל בעל הוא ולא הוא דאל״ב להם דרה לבפיא הורחן
עכ״ל ועיין בשי״ב קורב חייס דהושהש דלין שום בפיסא על דרב
בעל הוא ביום שאין הן חוב ויש לייסב דנס דרב כא״ך
הורב להנא שא דקושא לו הוא וכ״ש דאינו מוכרת והק :

## פרק חמישי דין א

[illegible]

כ׳ שהפקידו אצלו מעות של יתומים או של הקדש שכיוס ופשע
בהם ונגנבו פטור וכו׳ עכ״ל בפום רחוקא דף צ״ג בבות-
אמרי׳ דבדקת דאבא למוכהרא אפקיד רב יוסף גבי בבות נשג׳
וכו׳ א״ל אבי׳ ורקיא לשמור ולא לחלק לעניים ה׳ עניי דפומבדי׳
משקל קיין לגו ולשמור בות עכ״פ בפנורא ופרש״י א״ל רב יוסף
נבאי בוא עכ״פ ניס לבדקת תאי׳ פהך לב אביי ובא לשמור
בות ומאון שוש לו בורבני׳ בות ודאיבו לבדב ותופלא הופרש׳
משמאות׳ מלוב׳ בינוס דנשם פ׳ ע״ל שבינין בשם וז״ל דתוס׳ לא
עהב כאי׳ שומר מנכרא דאיבו מהמונים שאילו רב יוסף טלטו
שפטש בם מפשם את שומר שבא מוכתו פטור עכ״פ ובורא
דומק נבל נראה לומר כמו שכבר בנתוק׳ פוס קמא גבי בבות
נבכא דלהפקידו נב״ר כמא דכמתא וכו׳ בקבו הינו כאן ונם לשונו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

# בעה׳ הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי

מתני׳ באו עליו אנסים כו׳ מעשה בפרק הגוזל ומאכיל דף קי״ז :

שם ורב מתנה לשון הרמב״ם ז״ל בד״א כשאין שם המוציא וכו׳ נראה ש
שהכוונה היא דכשאין הרבה שיהיו אנסים ידועים ויכול לחלק כל
אחד ידוע כו׳ ועב״ל יש לדקדק לשון ורב מתנה דלעיל מה שכתב
הרמב״ם ז״ל בתוך דברים אמורים כשאין שם המוציא מוכרח לומר
מקום שם כו׳ ולפי דבריו דוקא מתני׳ בגוים ידועים אם שאין חלק כל אחד
ידוע מאוד ומתוקן כתב הרמב״ם בהלכה כדברי רק״ל :

שם כתב [illegible] הרב הרמב״ם ז״ל מתני׳ באו עליו אנסים כו׳ ויש לפרש –
לשון רבינו שכך נראה פירוש דבריו כו׳ ועב״ל עיין בדרך בגזל ולא
מתניתא רבנן לייתב דברי׳ וכו׳ דבר אחר דבלא הרמב״ם מתני׳ באו עליו
אנסים מיירי בגוים ידועים כדי לייתב קושית התוס׳ דמתני׳ איירי
בגוים דאין לך דבר גדול מזה כיון שבאת מחמתו שאין לו פורענים –
ומ״ש הרמב״ם בד״א כו׳ לא קני אלא למ״ש לשמור ולא לחלק ולפני –
וכו׳ כ״כ לומר דזה היינו נראה מדברי רבינו דמה שכתב [illegible] בד״א
בגזל [illegible] יש לדקדק מה שאמר דבד״א שכתב קאי למ״ש לשמור
ולא לחלק ולא קאי למ״ש מתני׳ באו עליו אנסים לשון [illegible] שכתב ומתני׳
באו עליו אנסים כו׳ דאין כן שם שייך למ״ש קודם שכתב קודם שם איירי ב
בגוים שאינם ידועים ומשעת [illegible] שאין לו פורענים ושבאת
מיירי בגוים ידועים ומשום מה דאין לך דבר גדול מזה אלא דמתני׳ –
ועב״ל דקאי לכל התלוקות דבולם מיירי בגוים שאינם ידועים וקושיא
מ״ש מפני מה [illegible] שכך נראה פירוש דבריו כו׳ ודוק

[illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי

לשון מרן בכ״מ שם — מג

הרב בה״מ כתב זה בתשובה כי דבר זה צ״ע לענ״ד דהתם לא ה״ו כופרים
[illegible] וכו׳ [illegible] שאם באו כולם בהרשאה [illegible] ויכולים לתבוע [illegible]
[illegible] דבל [illegible] [illegible] לא צ״ע [illegible] בשבועת [illegible]
[illegible] לשבועה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

כתב הרמב״ם בהלכות שכירות פ״ב העבדים והשטרות והקרקעות —
וההקדשות אע״פ שאלן [illegible] נשבע נ״ש או שוכר אינו משלם
וכו׳ ובתקנו חכמים שמשביעים על הקרקעות שבועת השומרים כעין של
תורה [illegible] בהקדשות [illegible] ירא׳ לי שאם פשע השומר בעבדים
וכיוצא בהם חייב לשלם שאינו פטור בעבדים וקרקעות ושטרות אלא מ
מדין נגנב ונאבד [illegible] [illegible] שאם היה ש״ח על משלמים —
[illegible] [illegible] [illegible] וקרקעות ושטרות פטור [illegible] וכן
אם היה [illegible] [illegible] ונאבד [illegible] פטור [illegible] —
אבל אם פשע בה חייב לשלם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בין
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אבל אם [illegible] חייב
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אבל [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

# בע״ה הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי

[illegible]

[illegible]

בבית המורה ולאו הון דהן אלא מוקרנקת מצוס שלום רבים ובעינו עליו
והתכ״ד ז״ל דתון דהן כתי המורה דלי שמורה בבעלים ברי דמוכח המגיד
בבעלים כתי המוח א״ב נתנאלו דברי והתכ״ל מוקרים על אבא ועיל כן
עהכין אבו לוחוד דקבת לדבי כפ״ה קאמור דקדה״ה מוכח דהמגיד ב
בבעלים חייב ורבי מוכחת מאוא שכבר כה׳ אחישי מא״ש עלוהי׳ כבת
ושכחלבאחר מון דאוקמין שוכר בקרקע וכיון שכבר בו שם ולדבי מהגיא
נכת למכרע דכה״ה דכל מוקעו מוגיך המגיא בבעלים לוא המוכר מאחד
שבוא מוכח דמגיך בבעלים חייב ורבי מושבון דאי לאו רבי מאזי—
קונזיא שאנו המגיא בבעלים דאמ׳ חייב מוגיך המוכר מושבו מלכיר
ולבעלים נבי שומרים נכהם וקרקעות מוגיך חייב דבינו המגיא ובגוד
ובי לדקישב דוך : ומה שכ״ל נכון בהשגות דהתכ״ד דלא כ׳ להדיה מאתיא
שבבר בלים בשגע מהלהכבר דקבם כיון שלא כוונו לחייב לא מיקבי
שלו מושבו אנ״ב דאחרים מוכר לבעלים דייבו לשלם מש שאינן אבל לענין
מגיך לא מוקמייב דוך נב כאן לשוכר וגם לשוכן הכי בשלכית שלותין
אחר מון דאוקמי׳ שוכר ושוכר בקרקע או מגע בים או גלך לשוק
אחר או שוכא ונבן בשחורה אחרת וכן כל כיוצא באלו דברים—
כל מקם שיבא מאחות שוכר חייב לשלם לפרו נבה״ל ורבר שם
מושבו דבר דנה״ל אין למגע דמבא חייב שוכר שכיבא או מוכר
בקרקע דהייבו כו׳ מוגים שאושבו דאי רבי צריך לפרש דמייבי—
בשואחר אחרם מוקנושב בשומרות דגנו אומן שאושבו דאם שכיום
מוכבוקם כו׳ המגיא בבעלים והמוכר השומרים כל אחד שאול ב
בשלהכבר אבוי כמו שמכואר כה׳ אוקב אבל בראש דלא שייך
עוגם המגיא את בנקבעל ולא שוכר וגם אבל בשושא מושכא—
בים ובמביר מוגיך מושבו ואייב אמ׳ בבעלים ולשבה שבישע דכה״ה
דכל מושבו מוגיך כו׳ כיוצא בפ״ב מושבירות דייבו לשמוע מושבו ד

# הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי

דדמי קצת למזיק אבל מזיק לעולם נראה מחייבו דוק ותשכח כך תמצא
שהוכיחו בשני וקושיות שכתבו כה"ר המגיד גבי זכות המוציאותם דינן
כדאת ליתמי ולא הוו ליה כדי לשלם ומייד דקאמר ניחא ליה לאפטרופוס
מ"ל שלום אמר אלא לשמירת מתפרקין וכו' דמשמע דאי לאו שמירת
דלשמירת מתפרקין לא חייב משום פשע ואלו כה"ר מרבנן ומשמע
אמר מעולם וכתבי וכו' דמשמע דאפטרופוס דפשע פטור ולאו-
מילי דאמרינן קצת דאמרי תוספות דשאני דלא שמזיק בידים שלקח שור
דלא קי"ל כוי ולכך מי לאו שמירת משום דלשמירת מתפרקין חייב משום
מזיק שהוא מצאתי בכה"ג תוס' שכתב דרמ"ה ז"ל דמשמע שאפרך —
כלום כיון שאפשר שלאחריה בכך דיש פטור משום שלום בכאן וכו'
ומשמע נמי כרמב"ם ואמר דמן הכן נראה פטור שהוא שמזיק בכוונה
דכל שנאם שכור לו משמע דס"ל להרמב"ם דאין חילוק בין פשיעה
בכוונה למזיק בידים נפרבר קמושר שכתב דבכי כרמב"ם משמע
דהיינו שכור לו אלא בשוגג שמתעסק בשכבה משמע במזרך נמי
להרמב"ם וכו' ואפשר לחלק בין מזיק שלא בכוונה דאז דחייב מן
הדין דאדם מועד לעולם כיון דסוף סוף הזיק שלא מדעתו לא מקרי
מזיק בכוונה לחייבו וכמו אתיישב מה שהקשו עליהן ליישב דברי
הרמב"ם לאמרן בפ"ב מה' שכירות יע"ש ויש להתיישב עוד עם דברי הר"ס
בפ' הנ"ל מה' חובל דוק שהוא כתוב להוציא ח"מ ס' נה שכתב לזכות
מדבריו בתוס' אלו דמזיק בכוונה חייב אבל דרך שכתבתי יע"ש —
שהוא כתבי אחר מתן רב בתשובה מכתביתי לתמורה ומרא
ס' קמ"ה שכתב כמ"ש בתשובה שכתב דשוכר שטעה ומכר בקרקע
דחייב דהיינו שמירת משום מזיק וכמו שכתבתי דמזיק עשב וזה
בגזל ומש"כ בכך דבריו ז"ל וכו' משמע דאי לאו ככי מצאי קושיא

שאני פשיעה בבעלים דאפי' חייב מזיק מחמת מלאכה דכתיב וכו' ועוד
אינהו דפטור לא ידעינן למ"ד דפשיעה דבין אם נכנס לכוונת הראב"ד
ולשיטתו כתב פשוט דהמזיק בבעלים חייב וכן אם נכנס ד
גם כהראב"ד דכי פשוט דמזיק בבעלים חייב אין מקום לקושיית על
דברי הפוסקים דאיכא לאיתויי שאני פשיעה בבעלים דלא דמי
מזיק אינו מתמעט דכתיב פשוט ואין לך בו אלא חידושו ולכך
דוקא פשיעה בבעלים פטור אבל מזיק בבעלים חייב משא"כ —
נפ' שמתנה עליהם ובונת כיון דמזיק חייב מדינא אבל דפשיעה
דלא אהני פושע לדעתו ז"ל דכל דפושע מזיק וא"כ מה זה שכתב
ודב פנה' ולגמ' וכו' משמעות וכו' ופשוט דבריו דאלו שנאמרו בדעתם
ודבריו (עיין דהגה' בב"ב דף ח"מ סי' ו' דף יו"ד ובכה' מהדורא קמא סי' לח)

ודע דהא דבעינן נוגע לפקדון הוא לחייב השומרים בלא אי ולא
בהן בעלות לשם לחייב פשיעה ולשם לחייב נ"מ בה שלא יועיל
בפקדונו וכן מבואר דכל דבר בקנה בדברי רבינו בה"ג מה שקלים
ודבר מבואר שאין ק"ל סי' ש"ג נתפרק בית וקנה דבר בכלו ואין מקום
דהשקפתיה דברי דף בכל שקלים והגה' וכן מ"ש ק"ל של דברי דב
שך סי' סו סק"ק שכבר הא דאיך לדברי דבנו בהתחלקו עם הראב"ד —
ז"ל בכל שבירות שכבר ובכה ונוגר נ"ל דאיך נכנס מחמת דנכסיהם
ב' ונוגב שם אינו נשכב וכו' ודהיינו כי העיר בו' ומפיק אלא אדרבה
שבוש יו"ד ר"ה כו' אמת דהודאת חייבים בתשלומים את דפטור
משבועה דודאי לא מוקבע לו' שיעת פטור מתשלומי' ומשום שלא
ישלמו ויתחייבו דבא אף אם ישלמו ומשום פטור ומשום שלא ישלמו
ישלמו משום דאב דאת בכל מ"ל דקדק דבת דפטור ויתחייבו משום
שלא ישלמו נ"ב ודברים אלו גם קצת דעת' ובת דהודאת פטור מנה
לבעל' ואח"כ דבקה תחייבו בתשלומים ושבועה בהן בעלות וגם
ק' וגו' ע"ש וישמע בה דדאתי דבאו דב' דהי' ע"ש בוואר ס"ד ובאמת
נאדרבה ובכל צדק עובה:

אגב תחת ... דוק ולשו ... בכוונת ... [illegible] ... ודבר ... נכנס ... בבעלים ... ואין ... דבר ... ודי ... עשו ... ויש ... שכבר ... וקי ... וכ"ל

א
גזבר שנפלו לו מעות הקדש לשומרם כשומרים ונכנס באונס בבין
שומר חפצים ומלא השומר הפקדון על כל שוכר ניקי הוא ברחק —
בסגולת מהשכנה ובקשו מאחר האוצר ופתח לו השומר ונכנס
השכונה בגנב ודלק הפקדון ונשבע ממקומו קרוב לשומרים נפוצי
נ"ו והפגיע שלא לפטרו כאחרי הפקדון מתשובת הרב הג"ו ועיין
דברי מורנו הרב ח"ב סי' נ"ח

ב
שמש שהפקיד בבית הכנסת בקלפי וכל שבוע היה מוציא מה
שנגבה לגבאי צדקה והם היו מחלקין המעות לעניים והיה —
השמש נוטל מהמעות לעצמו ונעשה הוא שומר שאין לו הכנסים
חייב לשלם לנו" תשובת יאיר סי' קכ"ט"

דין ב' המפקיד אצל חבירו מעות או כלים השוים כ"ה עיין בספרי דברי
מהרי"ק ח"א סי' ק"כ וח"ב סי' נ"ו ובספר פני משה ח"א סי' ע"ו
וח"ב סי' פ"ב ובספר פנים מאירות סי' מ"ט ;

א מקומו בסמוך דין ד'
ראובן הפקיד שמעון שלח ביד אחד נ"ו ג' שקים של מטבעות לשמעון
ואחר ללוי ; ויהודה נ"ב שלח בידו ז' שקים לשכבר ושמעון בכל
בשק אחד ונכנסו באחד לשוב מכסף השק דנזכר ביד לוי ובגת הפנים
השבירות לאחד ונשל הג' שקים ונכנס לשמעון ואח"כ בא ישכבר
ופתחו השק הגדול ולא מצאו שם את שבע שקים ובאחד אינני יכול ש
שמעון ולוי כמו שכתב ידם דברי מורנו הרב ח"א סי' מ"ו ;

ב מקומו לעיל פ"ג דין ב'
ראובן הבוקר בחריגי מכסף לשמעון מכל אחד שימכרנו לאחר —
משכרו בתולדות ופקד שמעון גם ראובן מן הקהל ואם ימצא
יגבה יהיו לשמעון ואמר לא ימצאו הכבנו יחזירו לו ועוד אם ביד
הגבה

מ״ז

ועדה שמעון היה מוכרו כמו שקבל אלא שרוצין למוכרה ביוקר ונמכרה באופן שלוקח לעיר קושטנדינא יע״א ושלח לו כסכים שעכ״פ ישלחנו לו את שלחו ביד חמור אחד שמתוקן ונגנבו חייב שמעון לשלם אכן כיון דמנהג לשלוח מחוברים ע׳ חמורים שמתוקים כי נמסרים לשולחים גם חמור כבר מגיע תקפן את מי עיין עלה:

ישם ההג״ה בד״ה המפקיד וכו׳ ונקב הרשב״א כו׳ **כתב** מורנו הרב / חקר דף קנה ע״ל
במוכר לבכרים ומתנות ולגמ׳ עד׳ וכ׳ מט״ו
לזכרונו שם עוד דף מ״ט ותו׳ נמצא בהגה הרשב״א בזה דאין מחלק בין שומר לשומרו לגרמתו ונשא ונתן ביד ובכולם פוטר דחייב ובספר דרכי משה דף פ״ט נראה דאחד מודה בין בולך מגע לבעלים דאם אחד בלוו ואנן לא שנכון דתפן ולקחו מידו שבות חמור ולא כ״ו דבני׳ שבכך בי שומר דשליחות דדוקא היכא שקבל ביד ואחד לעלו מנשם ופסק התוס׳ דרבי כו׳ משום מלוה וע׳ בכ״פ אנו לומר הא מחלק בין שומר דשליחות לשומר בולך מגע לבעלים ואחד בזה שעמנו ואנו עד שנכון שם שנשל עמנו ובזה אין מחלוקת בין הרמ״ה והרשב״א נשל ועוד באורך שם באורך בשום יעוי׳:

דין ב׳ המפקיד אצל חבירו כלים או פירות ובאו גנבים כו׳ ואלו היו צוות כו׳ עכ״ל ובהג״ה דדב המשנה מהרב״ש פוס׳ המוכר אם המשלים (דף כ״ג ע״ב) המשנה דאיכו נשל ועיין מש שכתבו דקוס׳ כאן ובדברי ובבו מ״ל פוס׳ בלבוש אלו ובדין עיון:

דין ד׳ שנים שהפקידו וכו׳ בה׳ המפקיד דף ל״ז וע״ל מ״ו (בדו ופן מי שהפקידו שנים מ״א מן ונא בגול דפקדון וכו׳ בבה דרת ולבו בבכי דדוקא בבשורו כו׳ נשל ועיין בהרב גדול בפוסק דף קנ״ד:

ישם שכבי ביד המשנה שקיב לו לבכור בביר בפסוקים מאום בו כיון ולגו כבר משמשים ס׳ כה מבר שמלב ע״ל ד׳ וכ׳ בפיס׳ ובקושיות הרש״ל ס׳ קנ״ב
מ״ב כ׳ בפסק מושלך ומשל אחרים ולפחות ככך ב׳ דנרים ואנו יודעין

# בעה הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי

[illegible] ה כתב בשו"ע כיון שלקחו מן הקבוע בתחלה [illegible]
ולא אמרינן בכה"ג רובא ואין לחלק בין נפקד לאחר [illegible]
כיון שהיה ראוי לקח מן הקבוע וכ"ש כאן שכבר לקחו [illegible] דברים
שהוא כמו נפקד דכל המפקיד על דעת [illegible] המפקיד וכיון
[illegible] דמי לאחר שהפקיד עלה אבל בש"ע [illegible]
[illegible] ישלם [illegible]
ועיין [illegible] סי' [illegible]
ועיין [illegible] סי' [illegible] ביש לחלק בפקדון
[illegible]
וכו' ועיין [illegible] שאלה ופקדון כו' וכו' [illegible]
[illegible]
[illegible] ועי' [illegible] סי' [illegible]:

דין ה' המפקיד [illegible] ולא ידע כמה כו' וכן [illegible]
כו' [illegible] ולא [illegible]
[illegible] (ועיין [illegible]) ועיין [illegible]
סי' [illegible]:

דין ו' הפקיד אצלו [illegible] ונערבו עם [illegible] ולא —
[illegible] כגון המפקיד אומר כך וכך היו והשומר
אומר איני יודע ישלם כל [illegible] שהרי חייב [illegible]
ואינו יודע כמה הוא חייב. ונמצא חייב שבועה שאינו יכול
להשבע. [illegible] הרב רבי יוסף [illegible] וכן כל
שומר שנתחייב לשלם ואמר איני יודע כמה דמים אני חייב לשלם
והבעלים אומרים [illegible] וכך וכך [illegible] ישלו כל [illegible]
[illegible] כו'. [illegible] לבעלים [illegible]
[illegible] לו. [illegible] כך [illegible]
[illegible] כו'. [illegible]
[illegible] כמה הן. [illegible]

[illegible]

נתבע זה בטענו מאתים והודה לו במנה ואמר השאר איני יודע שהוא
מתחייב שבועה ואינו יכול לישבע ומשלם כמו שנתבאר :

דין ז' מי שמת אביו והניח לו שק צרור והפקידו אצל חבירו ותבעו בו .
המפקיד אומר איני יודע מה היה בו שאבא מורישי הניח בו .
וכן השומר אומר איני יודע כמה אני חייב לשלם שאין זכויות בי״ד —
מהם . שופט זהו שאינו אומר בטענה זו שישבע השומר בנקיטת חפצים
שאינו כשומר ויכול לשבע שאינו יודע בודאי שהיה בו יותר על מה
כך וכך וישלם מה שמודה בו וכן כל כיוצא בזה . משנה במחר
שהפקיד שק צרור אצל חבירו ותבעו בו . המפקיד אומר היה זהב ומ
ומרגליות נראית בכאן הוא בו . והשומר אומר איני יודע שמא מעות —
או חול היה בו ומאת חכמים ישבע בטול הפקדון ויטול והוא שיודע —
דבר שבועה המעיד בו או אומר להפקידו אצלו . ולמה נשבע כאן בטול
הפקדון לפי שאין השומר מתחייב שבועה שאמר הודה ואומר ברי לי
שהם מלא פינים והמפקיד אומר מרגליות היו השומר נשבע נקיט
ונפטר כמו שטענו חטים והודה לו בשעורים וכן כל כיוצא בזה
וכל טוען ונטען ובכמה עיקרי הדברים : עכ״ל רבינו : ומשפט
אבהיל לתרץ דבריו : וקושה כל דבריו אבקיר מ״ש ב' בתשובה קה״ל על קושיות דם דק״ר
עיין בזה בו׳ שב

דין ח' המפקיד אצלו חפצים שאינם מדודים ונערבו עם חפציו וכו׳
וכן כל שומר שנתחייב לשלם ואמר איני יודע כמה דמים
אני חייב לשלם כו׳ עכ״ל ז״ל וכן כל שומר חפץ שלא נערבו עם —
חפציו אבל ויטול בתשלום בלא שבועה ודברי הרמב״ם בתלמוד מאמן
מ׳ בכה״ת מעשיות כמה שבעבין דברי רבינו ודברי ותשובה היא
לאחוז דבריו תשעה כיון שנערבו עם חפציו ז״ל דבדר איכא בעיין
תשובה בה׳ עיי׳ וביאור עליו דבדין ההוא בידו מ״ש פרינו ז״ל וכן כל
שומר כו׳ וכו׳ נשאר אבקיר במעיין על דברי הרמב״ם בזה דוק

זכר שאלה יר כבל
לתקנו בו ונחה —
שנתקשה בו דנבב דה
סמך לה בשבע בכלן
— בשבעה שבשבבו
— לשרבא דה׳ נכלא
הבשבעה שבב קישל
בשוקר ולשון דמוז
שבן לא קשו בשוקו
ממו כיון לדבך ונתקר
לשבוש שאלה שאלה בו
יר ולא שם לשבע
— לבון זה ושבן
הכה׳ שבשלה׳ שבל
זלה׳ בחות ובתם
ד׳ נשלג מה׳ ומ

מת אביו והניח לו שק צרור והפקידו אצל חבירו כו' פי' הניח לו אביו שק צרור
והבן הפקידו אצל חבירו וזה תובע הלה כמש"ע בפי' ומש"ה אביו דנקט
לרבותא דמילתא דכיון הוא דתובע לא מעיין במפקיד כדי דוק
ועוד דכפי המש"ע שם בתוספות שכתב דאפי' שבועה על נאמנות לא
כיון דהמפקיד עצמו לא ידע אי הוי לא הוי להישבע עיין שם ודבריו צריכין
דמה שכתבו לבאר דזה צריך לפרש הרמב"ם דנשבע ונפטר ולא —
מחייבינן ליה משום דהשבע דהוי להישבע אלא מחייבינן
דכיון דהמפקיד לא ידע אי הוי לא הוי להישבע וכדכתב בעל המגיד
שכתב לא מיבעי' (וכן הוא בירושלמי סוף קמא דאמרינן שם
דכיון דהמפקיד לא ידע אי הוי לא הוי להישבע) דזה מוכיח לשיטה
פטור משבועה כיון דכל דהוי לישבע שאינו ברשותו ואמרינן —
דתנן דמשבעין שאינו ברשותו משבעין נמי שאינו יודע מה
שיש בה ולא מיבעי דכיון דהמפקיד עצמו לא ידע אי הוי לא הוי —
להישבע דהשתא ישבע שאינו יודע והך עונש שייכא היכא דכתבו
לחייבו משום דהשבע דהוי להישבע. כדכתבינן ומש"ה מוכח טעמיה דין
שם משום כאחר וכו' ולמה נשבע כאן בעל הפקדון וכו'
[illegible] וירושלמי כו' הכוונה בדף ה' ודע שכתבו הכונה —
[illegible] כל שבועה דמחייב שבועה ואינו יכול לישבע דמשלם
כלא שבועה וכך כתבו כל המפרשים [illegible] ולהרמב"ם בשבועה
דמיירי לא מפרשים פי' מ"ש שכתב דלא דאמרינן משום ודעת
המפרשים לא ידעת דהלוך שאינו יכול לישבע משלם בשבועה לא
דמשלם משום שבועה וכתב שכן משמע מתוך דברי הרמב"ם
ז"ל

כשמוכרו להמכר
דר' לכל ליתא קלא
דהוא כהגוש דלק
יהיו בך ה' לא דלך
נלך לנהרו דך ברך
ומשכני דהוא כך
כשנין שעשה פסקו
זה לדי דוק שעשם
ומכן שכלה מדה והבן
עם יהי רוק כלשון וכה
כיך דהין שכול עולמות
נגול להמען לפי מה
שעולמים כלבן העבו'
כמותו פי' יעו דק די
ונשאם לו דה דהו
כל לבו ה"ס השלמון
אמן לכם כה להמען
או כאן קול ומך
יפסקו מה דבן -
אלא כמו שאם כול
שכתוב יען כי

ורמ"ה ז"ל מדמ"ל נמי מופקד דאם המופקד אומר איני יודע כמה הפקדתני
לך דנשבע ונוטל וכו' והנה בדברי רבינו וכל הפוסקים קית הסוגיא דף
שבועות הפקדון (דף לח ע"ב) ובן ראיתי בש"ס בקיצור בתשובותיו
שבית מהר"י עלבת ז"ל לתוס' שבועות גם מהרד"ך בת"א סי' ט"ו כתב
דנוטל הכל בלא שבועה והביא ראיה מההיא סוגיא דשבועות
ומהר"ם שם בתשובתו לפי שאינו נראה לי שבא המוציא ובכך דרוקא –
הכא מיירי שהמפקד מודה ואין שבועה נוטלה בקונן ובמופקד כבר בכך
שלו הרב בנגל דמה ונמצא ז"ל סי' ע"ה יע"ש והנה כתב וגם בגל –
מוכל מה"ה הן מ' ונ"ל מי שיש שלו נגהם שמופקד . מופקד תחילה
כגון שהדבר מופקדו או שנתנם ונשא ונתן ולא ידעו העדים
כמה הפקידו במופקד בו והמופקד אומר כך וכך הפקידני והמופקד
מודה כמה שמעונו אם קצת הנתמצא אין מוציאין מידו אלא נשבע
בנקיטת חפץ ונוטל כמה שקצת ואם לא קצת אין מוציאין מין –
המופקד אלא בראיה ברורה נ"ל וכבר כתב המגיד ז"ל ומבין מה
שכתב והמופקד כותב כמה שמעונו נראה שהוא מודה שאם המופקד
אינו כותב בבדי אלא אומר איני יודע שהוא נוטל בשבועה מיהא
ובן דעת רב"י בס"ז ז"ל ויש מפוקים נוטל מופקד בקנס לא להתוס' ז"ל
דלא הרשב"א ז"ל מ"ל כסברת רא"ש וכתנו שדקדק כן הרב ולתה מ"ל
דבל מתוייב שבועה ואינו יכול לשבע נוטל הלה בלא שבועה
תכלת דבר לא קשיא דמהר"ם ימבור בדעת הרשב"א דלא כדברי רא"ש
ומה שדקדק הרב המגיד ז"ל מדכתב והמופקד כותב בו' יש לדחות דנקט
ומופקד כבר לרבותא דאפי' שוען המופקד כבר אם קצת הנתמצא אין
מוציאין (עיין בתוס' ח"מ סי' ע"ב) מידו וכבר כ' מהרח"ש בתשו' סי' מ"ג
יע"ש קונס ויש לתמוה עליו כמו שדקדק כן מדברי רא"ש ז"ל שכתב

# הלכות שאלה ופקדון פ"ה

גבי שומר דנשבע ונגזל ולא אמרינן דהוי משא"ל ומ"ה בלא שבועה משום דכל דהוי
משא"ל נגזל בשבועה מידה וכנ' שדעת רבי' כס כדעת הרמב"ם ורו' מ"ל דלא–
אמרו רבי את הכא דקי"ל לתירוץ אמונה היכא דלא קי"ל לתירוץ אחרו' דנשבע ונגזל
ורבא כשומר לא קי"ל לתירוץ וכדברי הר"ישעיה פ' הכונס (דף ז') שאמרו נשבע
ונגזל כן נראה לי ברור ודברי הטור"ם צ"ע ; מעתה בהך ענין לישב דברי רב
שבכה"ג גבי שהשומר כדברי ר"ב ז"ל לפי דברי כו' ז"ל דנשבע ונגזל–
והמ"ע אין ידועה וק' לא ידועה דהוי משא"ל ומ"ה בלא שבועה שבנגזל ואח"כ היכא–
דלא קי"ל לתירוץ הנ"ל וכדכתב כאן **וכן** כתב הרמ"ע אם בעל"ה חוזל פוס
הנ"ל וא"ל ידוע בהוציא שבכם הב כו ; גנבים אבל אינו ידוע בזה קיו–
ואומר כנען שם הוא נגזל שם בלא שבועה ואינו יכול לישבע כמו שכתבתי–
בשנין והפקדון נ"ל הרי דכתב הרב ז"ל בבהא דנגזל בלא שבועה ודבא אמרי–
נשבע ונ"ע — **אחר** בענין כל דמשום בכתב דאיבי למוהרו דרב המרדכי
ודאתנים מלבה ;; שכתב אם בעל"ה חוזל מפיו דברי הרמב"ם מלבה
של מה שכתבתי הנ"ל המ"ע והשומר כותב כו' וא"ל אפשר לדחות דנקט הרמב"ם הכי–
לרבותא דאפי' עונן דהשומר הרי אם כמה בשומר אין מוציאין מידו אבל נראה
שבהן מוכרח המ"ע הרמב"ם לגזול כמ"ש לקח כים חבירו ובשליבו ליס או שהפקדון
ביד אנם ואחר כגזל כים או' גנבים היו תולה והמזיק אומר אינו יודע הרי
בענין נשבע ונגזל צ"ע והמ"ע דהוא בהן נאמן והמזיק חייב ולא בהן שומר—
מידו כגזל ושומר כים ביד אנם לא נדע השומר בעינו השומר והוא לנו אם
דרמא המעשה או השומר כים חבירו ביד אנם כן נ"ל הך שכ"ל דרב הנ"ל

ולכן שהשומר ולא אמרינן בהוא שאבית טיוע לדברי דהמ"ע המ"ע דהנו בפרק ז'
דלא המ"ע דהרמב"ם ז"ל כן ביינו משום דהמזיק עונן שהולא נגזב ביד
תולא המ"ע נשבע ונגזל בהם דבא שבדור שהשומר את שאינו יודע כמו
קי"ל להמזיק דנגזל בלא שבועה דקי"ל משא"ל והמ"ע שם (פ' כמ"ש הם ד' ידוע
דהמזיק שבכים היו בו גנבים וכו' א"כ אינו דבא טיוע דרב ז"ל לדבה. ובמ"ש המ"ע
הרמ"ה ז"ל לגזול כיון דהמ"ע שם דהרמב"ם בחובו פרק בחובו מקום הוא כנב דברי

דברי רבינו ז"ל נכונים (עיין בש"ך סי' שפ"ח ס"ק ל"ד) :

וראיתי להרב בעל [illegible]

[illegible]

וקשה [illegible]

[illegible]

# בע״ה הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי

ונאמר בקצה דרב דאם ראובן אומר שמעון חייב לי מנה ושמעון אומר דאינו יודע
כתב ה׳ [illegible] נראה שיהא הדין כמ״ש שחייב שאני בקצב ובאמן אומר שאינו
יודע ומתחייב את שבועתו דבוק הנ״ה בכל בשם ר״י דלא אמרינן מתוך
שאינו יכול לישבע משלם אלא כשיש לו לידע אבל כאן שנעשה לו [illegible] לא היה לו לידע [illegible]
והמעיין איך לא מצא למבל בתשובה רמ״ל דאמרי הכא דלא הוי לו למידע
אמרינן דמחויב [illegible] וכתב שכוונת בן [illegible] גם משמע כאן דאמרי הכא
דלא הוי לו למידע שבועה וכן כל שומר שנתחייב לשלם ואומר איני יודע
כמה דמים היו וכן מתנה [illegible] כאן בכל מקום כן [illegible] בן
הכא דכה לא הוי לו למידע דכה שם לדור [illegible] וכן כל [illegible] כמו ה׳ [illegible]
שבקצב בתשובות דלא למבל בתשובה [illegible] וכבר [illegible] ראיתי לגדר
[illegible] בה׳ [illegible] ובה׳ חזקה נבי נמצא דף [illegible]
ובזאת דרב בנקב ה׳ [illegible] בענבר [illegible] שבקצב דבתשובה גם כן
מה למבל בתשובה ור״ל את [illegible] דבפקדון גם כן לא הוי לו למידע [illegible]
[illegible]
שמפקיד [illegible] שלא [illegible] לי לגדר דבריו בתשובה
[illegible] בתשובה [illegible] ודא בנגוד [illegible]
שבקצו גם [illegible] בתשובה [illegible] ר׳ [illegible] דתשובה
על חולק [illegible] דאמרי הכא דלא הוי לו למידע אמרינן דמשתבע :
ועיין בתשובות [illegible] בתשובות ה׳ [illegible] דף [illegible]
דמשמעו [illegible] בתשובות [illegible] דהכא דלא הוי לו
למידע [illegible] כאילו אין חולק [illegible] דוק
והנה כתב שבקצב דרב בכל [illegible] בכ״ב [illegible] עד [illegible]
[illegible] דהכא דלא הוי לו למידע [illegible] לפטור
[illegible] עם [illegible] שבקצב [illegible] דרב
[illegible] דהכא דלא הוי לו למידע [illegible]
עוד
[illegible]

[illegible]

[illegible]

**שם** [illegible]

**שם** [illegible]

**זה** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

# בע״ה הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי

[illegible]

אחר [illegible]

[illegible]

[illegible]

עד הראב״ד ז״ל בדין ו׳

[illegible]

[illegible]

עוד [illegible]

שוב [illegible]

בע"ה הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי

[illegible]

## השגתו על דין ז'

[illegible]

## לשון הה"מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (ויש [illegible]
[illegible]
[illegible])
[illegible] כיון [illegible]
[illegible]

שוב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

והרי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

וכתב עוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

בד"ה [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

כאן ובירך הוא כו' אבל כיון שבועת מודה שבועת חייב לו ואינו יודע כשם אין אומרים
כאן ישבע שאינו יודע ומשלם כו' אבל בכה"ג מבואר ז"ל ה"ה שבועת מודים שאינן
חלק שלו מלבד השאלה בכה"ג שאם כוס וששה לאחר וכו' ובוי"ן בה משאיל נתינן לאחר
מהם לו כיון כו' ובוי כתם ב... דדרך דמשאלה שאם ולא ידע לו כתב משיב שאם
עב"ד והשיג דברי הר"ל להרמב"ן ז"ל השאלה פ"ה מחבירו משבועת גלגול הוא דנתחייב בה
בגלגול ולא שכן כתב בחילוקו לקמן דף כ"ח ובריש דבהו בתוספתא שם כשאינו
ובוקר כה"א מצו שאלה ובה נתקן ישבע ב' השאלה ולב"ב משו בוכי לה ... יודע לא
נתחייב בה או לא ותו' משום לן שמשאל דהא לכא דדרך דמשאלה שאם ... בגלגול
ובעל הג"ה :

והנה לעיון בדברי הרמב"ן דס"ל דמשבועת גלגול הוא דאתחייב בה משיב לא שאלה
משום כמ"ש שבכה"ג דרך מורן בעה"ן וזה פ' דבא"ה וז"ל בכהו בלשון הרשב"א
שם"ש שמשפ לאשכן כו' דעת הרמב"ן שאילו נשבע בשני שבועת ש"ח שלא פשע בה ואומר
שבנוגע שבא' הוא תמוה כו' עכ"ל
וק' דודאי לענ"ד דמשלך דמשמע שאינו משום כן דוק ז"ל מובא דתיובת על משיבים הוא
משבועת גלגול א"כ ק"ל כאותה איני יודע לא בגלגול דמצוו
ונלע"ד לדב בשל שבי לן בכה"ג דהא דס"ל להרמב"ן דמשבועת גלגול הוא דנתחייב מיירי
בבי יודעים דוקא ושבה"ג נאמר בתחלה בה לן להדה הרמב"ן דדה מש"כ דבשאלות בב
משבועת גלגול הוא דנתחייב בה ולהו שאבת דבהו בתוספתא ז"ל בחילוקו לקמן נבי בה קנינו
בלשון מבכחן כוי כו' ואב"ג משלגו דברי הרמב"ן קשים לבי מבלו להשאלה פ"ה מחבירו
משבועת גלגול הוא דנתחייב בה דבי בלישנא אינו יודע אם נתחייבתי לך : והנה גם בשל
הרה"ח מ"מ לבין כתב פ' נ"ח בכה"ג וז"ל ושל בהן כד' כהן ש"ש משיב לש"ח כו' ודכהן
שבכו משום דהא אי לא אמרינן בהא כל המתחייב כו' דבי בשבועה בגלגול השבע שמשבו
כיד שמשו לאחר כו' ושבה"ג ולבי מה יש לישב דברי הרמב"ן דלכן ק"ל דש"ש משיב לאשכו
ובכוו לא אמרי' בה כל המתחייב עד אשבו והכוו הוא מתחייב ואב"ג בין כך ובין כך חייב
ושבועה בגלגול משום דמשבו וק"ל

ומשמע דברי הה"מ ז"ל [illegible] דאם הוא ז"ל סבר [illegible] שמסר הפקדון לאשתו ובניו [illegible]
דכל המופקד אצל אשתו ובניו הוא מופקד [illegible] לשמור [illegible] ויודע
[illegible] ז"ל [illegible] שומר [illegible] או נאבד [illegible] השומר [illegible]
ואם [illegible] כל המופקד [illegible] חייב השומר [illegible]
[illegible] ז"ל [illegible]
[illegible] (דף נ"ז ע"ב) [illegible]
[illegible]

[illegible]

# בע״ה הלכות שאלה ופקדון פרק חמישי דין ז

[illegible]

ויש [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פ"ה

[illegible]

דאי לא קשיא דכי כל מי שיש לו עד אחד יוצא ממון מן התובע ונתבע -
דעד אחד קם לממון דלא משכחת שבועה כגון זה דקודם לא ישבע —
שהעד מסייעו ודוקא אינו יכול לישבע אמאי דכי אמרו דשבע ונוטל
כיון שאינו יכול לישבע אלא דבשטרים תבואה נגד השבועה כיון שאוקמה
דלא מחויב שבועה דאורייתא לרבה״ש אב עד ואינו יכול לישבע משלם —
כהן מודה מקצת שבשטרים תבואה ומשום שיש לו עדי לא יפטר הכן ועד
עיקרו קם לשבועה אלא דאינו יכול לישבע משלם וכן נמי נראה דר אבא
דאם היה אומר לא תבעתי הך עשה לרבה״ש אב עד נתבע דעד עיקרו קם
לשבועה וכיון שאינו יכול לישבע משלם בך קורה כוונת דברי רבה רבא
כשיטה אב אנו נאמר דמשום דכי אמרו דשבע ונוטל משום דאי אמרת
דיטול בלא שבועה נעשה עד קם לממון כיון דמחויב שבועה מכח שאול
מודה מקצת דוי הכא דשבע ונוטל כה שלא ישלם אבל בשטרים תבואה
נגד אידך מחויב שבועה דגזר לרבה״ש אב עד ואינו יכול לישבע ומשלם
כהן מודה מקצת ומשום שיש לו עדי לא יפטר הכן אב כנדון דרב פפא
אם היה מודה בכל היה נשבע ונוטל משום דאי אמרת יטול בלא שבועה
נעשה עד קם לממון הלכך נשבע ונוטל כהן מודה מקצת שאול תמורה —
שכנגדו נשבע ונוטל מקבלת חכמים כד שלא ישלם נגד התבואה אב
דכתה לא שייך לומר שישלם אבל במודה דקודם מחויב נגד אידך מחויב
שבועה ואינו בכך שטרם תבואה דלגמור ביתובו מאו דגמר

רז״ל [illegible] דהמבא על כתיבתו לחמכה שבועות דס לב כמונה ——
מהא דאמרינן נמי תבוע שוב דקמור משום דאמר מי יימר דמשתבע
ושקיל דלמא לא הוי משתבעת ואת כה מחייבינן עד אחד. כנראה דר׳ אבא
נראה לי דכל מחויב שבועה שאינו יכול לישבע כמו נסבא דר׳ אבא וחמשין
ידענא וחמשין לא ידענא שקלו בלא שבועה ולא אמרינן שכנגדו —
נשבע ונוטל אלא בחשוד משום דאי אמר שכנגדו נוטל בלא שבועה לא
שבקת חיי לחשוד [illegible] לאחר [illegible] מחברים —
שכבר שבולן כחשוד נשבע ונוטל בטענה שהא שבגנו דזו ראיה —
מכרעת [illegible] ודין [illegible] שבועה [illegible] —

[illegible]

[illegible]

בע"ה

# הלכות שאלה ופקדון פ"ה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

**שאלה** [illegible]

**תשובה** [illegible]

[illegible] **אמנם** [illegible]

**ונלע"ד** [illegible]

**גרסינן** [illegible]

[illegible]

כתוב בתוספות שבועות (לא ידעתי לאי זה מקום ואחפוש אחר כך לבה"א ז"ל) וז"ל
סמג הלוקח עליו ה׳ כלי מודה הא כדאית להו לשמואל שאומר לו מלוה הלוקח עליו ושכיח
הך שור פ׳ ולכך חייב לי מלוה דשור ורשעות [illegible] מלוה הלוקח עליו והשתא
הכא הך שור חייב הלוה שבועה שהרי דומה לו כהודאה ולפי לו כשלשה הדבר והכא שאומר הלוה
שמודה במקצת דאמר לא יהא בהא שור לא לנער כפיה יהא לו שחייב [illegible] יוכר [illegible] ואין
האומר לא יהא לו׳ יהא לו שהר שור שאין יוכר [illegible] לכל לא יהא כשם דבר ודלי חייב שבו׳
שהרי דומה לו כהודאה שלא כאומר שור שאין שן שאין החוב שהודאה ואע"פ שאין דודבר—
וכפירתו יהא לו הבר שבשאין חייב כיון שיש כובעו הבר יהא ובהא הא כאומר חטין יהונה
וחטין לא יהונה חייב שבועה ואע"פ דכיון דחטין לא יהא לו כפירתו ואם דודבר שבודרים
ע"ש כל שאלו הך כורך שבאל חייב והשבא הבר שבשאין את כאומר לא יהא כן דוה מחויב
שבועה כל שיש דודם כהדר מדרך בשור [illegible] נבל הרא דלוה ומשם כך וכך הך שור ורשעות
לו׳ לא יהא כשם נחלקו ושהבאם ז"ל שבדעם ז"ל הבר גם כשם חייב הודאה כו׳ כאומר חטין
יהונה וחטין לא יהונה הא מודה על הלוה התם חייב עי׳ שלא שאמו יהא כשם כון ולמדרתי
כמו ז"ל הבר בהלכות שאלה ופקדון הל׳ המפקיד מהן אצל חבירו שמנים מהן ונעשה שם
מהם ולא טרדן והוא תובע כשל רבקין אומר כך וכך הן והמודה אומר לא יהא ישאל כלם
שבועה שהר חייב שלהן בשלשים ושבן ידוע כשם דוה מחויב ונשבע מחויב שבועה שלהן
יכול שבשבע וכן דוה הבוך הם׳ יודם לו׳ והר ז"ל ע"כ ודרנו ז"ל הכא דבר להן שן השאל
שאמרו כו דהא ז"ל בבבא קמא דאמרינן תד בר נש נתקד נב׳ חבריה חד שק בדור מלאו
אומר לא נער מינן דור מלא והא׳ נער מעכבין דור מלא אבא עוברא קמא הבר ונער הך—
שבכו ונוטל ע"כ ונטל בהן לא הלכם מינן דור מלא ולא בברא שאין דה דאב"ב ז"ל שאין
חיוב ודוה לו כשעורם שרוב הדור על שאות מינן דור מלא קונר ודוה כאומר לא יודע כשם
שור ולמי׳ חייב ודקדק ז"ל שנשבעו דא"כ לחשב דלב נשבע ונוטל דהא כחטין יהונה וחטין לא
יהונה חהר ונוטל כלא שבועה וכיון דשנו דכם דאמר שאות מינן דור מלא שנשבו ודלי הך
שאין בן השור משלב כאומר חטין יהונה וחטין לא יהונה שאם בודם הך שאין וחטין לך
לך הך חייב שבועה ודקדק שור ז"ל כיון שאמנו מודה כשום דבר כהר לבדי כאומר מנה לי בך
והלה אומר לא יהא שאין הדור אינה דהלוה וכיון דהכם לא מודה כשום הדין התטונה בכל
דבא הבר דוה מודה כמינן מדרך לא מקדם עליו משא הכין כ׳ דהאל ונאל חטינו שם מהן
נחך שבולו ונחן שאולע ונער אחר שאם מה אומר שאולע נער ואם אומר לא יהא חייב
ולוקטונה בשם עמך שבועה כשם דשלש שבועה או התוב שאבר דא ולא ך׳ הדור לנער
מנה לי בך והלה אומר לא יהא וה׳ ונעד דהכא דכם הדין התטונה דהדא הה ננלו ונדיש
שאין או קונה הדין לא חשבא הדין התטונה כיון שאמנו מודה שום חייב שנשבעו הבא קונר—
שאינו יודע לא שער שאולע שאות חייב או שבוה שאות הדור ולו בודאי הדך שבוה הדור
הך

הך שמעה בשק דוד שלכך מחייב עלתו כמין לבל רתתות והיינו הדרך התשובה ומ"ד מהן
שן דנתנו של הירושלמי מחוור להו של הכנו יומא דלוי מנה"ש זל משום דעונש כעלתו דכ אמר
מחוח מינן דוד שלה ומכס מינן שור כהנא לכך דוקה כמריא משך וגול דשם אותם לס יודע —
וכן כאומר של דמשבון שא להדו הך שור דה יש כהלא אם כו וגו' לא הך שור יוכב מן דמלש —
שאלור לו וגו כמן דודש של כלוס ודוד כאומר מנה לו כיך ולא אומר לס יותם מצות המור מס הכה
דמוכה זל שבכב משתו ונם הכו כגן התין להו של דרש זל הכס לכך מוה שקבל משמע מהפ
של שלא מודן ולא מבא שלא יכא בכס שור המוב ודו כאומר תמשן יהבנא וחמשן לא יהבנא —
משמלה כלא שבועה דחכהך לבל כהגלמי נהש מוו להו שלמה לס של משנהנו מלו דלויש
עלו ולא אומר לס יותם ד' לבא כר יוש כהס הכאוב ליב לב יותם תכך יותם כלוס וגומל בשבועה
וחזה וקמנו שם כמן ליב חב יותם תכך יותם וכר חב אמר דכו ומהקו כמן יש חלול שבועה וכא —
ליב חלול שבועה עכ"ל — וכך מהגשו שאם וקמו מרא דאמהנן דמן שהוא אינו יותם וחברו יותם
חייב מנך דקל שבועה מנה לו כיך ולא לונש לס יותם המור של שלא קקה כלמן כמן ולמן
דכא דרא לגו לממרא לחבא דכא לב מר ליב חב יותם כו' וקמן לב מר דכו' וכן הך הירושלמי —
שלא לקק כמש וגול דחמא גול אורך של משש לו כיך דוקא בהקומש ומהקו דלא המו הך
המשם לו כיך ולא אומר לס יותם מן כו חייב שבועה שלול דכל לונש לס יותם לכל כליך יש —
חייב חלול שבשבועה חלב עלו שגול המול משבע נראה מן הירושלמי דמש דכל משמ מונגו —
שמשהגו דוג שור שבס וחר לונש לס יותם דהיימנן ליב כלו מוה"ס כלמן שור יוכב של שלכנו —
יותם כמש ולכך הן עלו מש עלו חלוב שבועה ודו מחייב שבועה שכנו בקל לגשכנו שגוא
חייב אות נהוך לנש דרא הירושלמי כאומש שור הך משון יוכב של שכנו יותם כמש של שלמן
הירושלמי קרה משנות — ולמנן הירושלמי הך דוד לנו משון מ כלל כתי מש שגובהם משקושו
שגהאוה של תלוגא דימון כלו דמגו ר' אליעזר שגשו בקנס וגמל כלנו שלו דהלק נהגו של —
חבכן וחו כו כלוס שגשכנו כמש הו שגוס וגומל המו שגשו כבגמל לבקין כת"כל דמשכון וגול —
מוך תלוגא דר' יהודה ורבנן נמנה בירושלמי לב' רומשגי דרא לקמו כמלן גם מהם שהו גם —
כלוס לבל הו גם שהם כל משל מודו של דרא דר' יהודה ה"ה ולא נחלקו של דכה ר' יהודה של לבני
שגוו מחייב בשבועה כשל רבהם מנה שלא הו גם עהם וגשהנן כדרא חד כר גם לפקד נמש
תכהך חר שן דוד ולהכנו לונם כלומש לונם לגו שלא שמר לונו כדלו ודלמך בנהגו של —
תבק והגב כו שך דוד מ שגולקר לבלו חר לנש מינן דוד מולא וכו' ולנש דכ שגבנו וגומל ר'
דמ"ל כר' יהודה דלנש משגו בקנס וגמל כאגו וכדמ"ל לרב נחמן כבו' הלן כמו שמשקה —
ומשרך לך הירושלמי להמשו אתה כאומש כהל לו שמשמש דוד שלא ם מן דמבו וכהקירו ומן כו
שמך לך משגשוגו של מוה כמוקב כלל וכמוס מאיר מן דרמב"ר זל הלך וגולם משגו חר ומחוא
לא הך בגומחלון וכו' שלו כדרך חר כר גם וכו' של שכהך נורם משורך כלוה נמשא חר כרגם וכן
ומחר אחד לגרמי דהל' יש להכה דירושלמי קס לדר' רומשי וכהההגה לגרמי שלן שרה מכל
שמן זו שגהגור גם ולה' לא לנש דמהש הדך ;

## הלכות שאלה ופקדון פרק [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בס"ד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

## לישון מרן בכ"מ

כתב [illegible]

שם כתב [illegible]

כתב [illegible]

עיין [illegible]

וכמ"ש כן תוספת פ' עו"ן גם בחידושים בסברא קלה עיי"ן בפנים ——— :

## חידושי דינים

א לדין ו'

ראובן הפקיד ביד שמעון פקדון ולא לקנות בזה בפקדון מחוץ למדינה ושם
ועירב עם מעותיו בכיס אחד וקנה במחוץ ונגנבה משם ואינו יודע
אם קנה במחוץ במעות ראובן אם במעותיו ואינו יכול לברר בדבר ההפסד
כלו לראובן והיינו בשלא שלח יד שמעון במעות ראובן קודם שום שלח יד
וההפסד כלו על שמעון כדלעיל ת"ל ס' ע"ג

ב

אם קנה שמעון לעצמו ולאחרים מחוץ שקנה לראובן וקנה בכל מעותיו ———
ואח"כ חלק בין שלעצמו חלק ראובן והניח בתוך שלו ונגנב משם
ההפסד על שניהם כפי ערך חלק כל אחד מהם כיון שקנה לשניהם ביחד:
שם :

ג

טען שמעון לא קנית לך את הסחורה בשליחות ונגנבו בבית שמכר
על מה שנשא לבעל שלהו וכולל בשבועתו שאינו כדין באחרים
ונאמינו כך שנגנבה במחוץ משרד ושלא שלח יד : שם

## שאלה ותשובה מכ"י למהרי"ש הלוי ז"ל

ד

שאלה ראובן לקח משמעון מעות בכתב קיום ומסר בידו מחוץ
כך · וקבל אחריות כ"ס ושלח שמעון בסחורות ללוי שלוחו ולוי
מסר חובם לאחרב שישלח חובם לבעליו אחי ראובן וכשבאה נפלה במחוץ
כתבי רכ"ס מעצמן הסחורות ספק מת וראובן ונפלו אחים ויורד שלוחם
עוונם עושל שמעון מוציא בהספד דאי אחר לנו שלא נגנבו כ"ס והוא
קבל אחריות כ"ס ובודאי ושמעון הוא המוציא מחברו עליו לבבא ——
דראיה שלא נגנבו כ"ס ושמעון טוען שלא נגנבו רק בכתב :

תשובה נ"ל וידוע דכתובות על המשכון אי כן שט"ח או שט"ח נחלקו
הפוסקים דלמברר כל נאמנים ורה"מ וראב"ם קו' שומר שכר

וכ"ו

ורי"ו פסק דהוי ש"ח כיון שהביא ראיה בעוד כשהיה בי' עכ"ל יעו"ש ודברי הר"ל מ"ל דכי יעו"ש
ותיובתא דהכא כנ"ל דמקולקלת היכא דכתב מתחי"יו כשבור באבר שמשכה בתשלום הון
קלוף נראה לי דכל"ע לא פליגי דהוי ש"ש וחייב בגניבה ואבידה וכן מוכחא מתוספת
בפסקי התוספות ז"ל וכנ"ל מהשגר דכל מקיפית שוין דהוי ש"ש כיון דהנאי לו ונהם
מרפיות שמגיעות בקנוביו כו' והאריך יעו"ש ואת"ל אם לא הי' בהן הנאה כי ובפסד
הי' נראה דלכו"ע חייב בתשלום בגניבה ואבידה אבל כיון שיש בפרם כמ"ש בפ'
מרובה דלא קבל עליו רק אחריות ים וגוי כאילו קבל בפירוש דאחריות וכשם
דגניבה ואבידה לא קבל עליו נראה דפטור ותחתנו דכנ"ל לא נאמר ליה אלא
דמעתן שהוא לך שלא נגנב כיס שלו כיבשה דנראה דדהוי דכל התוס' שם
בעוד כחובו פרק ז"ל ואם אמר קלוף חלוק קלוקי עליו וכי הי' שום
ומתלוה מודה אינו יודע כמה הי' שום יצטרך לשלם שאינו כראוי ויפלול
בשבועה שאינו יודע שהי' שום יותר מדרתו בתוך ויפטור כו' ואם הי' —
אני יודע ששום יותר מדרתו בתוך ואינו יודע כמה קו"ל מחויב ושבועה
לו מלוה עכ"ל אמ"כ כנ"ל ... ואינו יודע אם נגנב כיס כה ... —
מאינו קו"ל מחויב ושבועה אבל יש לדחות ולו' דאין בנדון דומה לראי'
דהכא קלוף עוון כדי שום הי' שום ומתלוה אינו יודע ולכך קו"ל מחויב —
ושבועה אבל הכא דבשמות ונשמות ... דבס קלוף אינו יודע אם נגנב כיס —
או כיבשה לא מחייבי' כו' ואם כתבו לקבוע לראובן ... בשמות ושמעון
מודה דבתוספת ... שמלה ... ונותן לו שם ... בן ... דין
שישבע השומר שאינו כראוי ויפלול בשבועה שאינו יודע כו' ושלם
מה שאומר עכ"ל ואת"ל דבא כנ"ל שמעון ... או ... מראות
ושבועה ... כיס ושמעון שאומר
שאלה דנגבה כיבשה ושבעו דאובן ושבעו שאינו כראוי ושאינו

# הלכות שאלה ופקדון פרק חמשי

וידעים שנגנבה בפשיעה ופטורו : ועוד יש לדחות דלא דמיא לגבית דדמים במקום
נכסי בעיקר החיוב ולכך פטור דנעקר אבל הכא שנפסק הוא בעיקר החוב שלוה
מ' שוה כך הנכסות ונתן לו כך הנכסים וידוע שאחר שחזר משלו מהשכונות
ונכנס בחזקה לא שלא להודיע אם נגנב כיס ושל' מחזקה להשמיט
נכסי כיס כה לפטור משחוב בהודעה שלו בודאי וכתוב שבאתרין דגם כמ"ש מה
שאלו דכל דלא קיל להודיע לא אמרינן בה הפשעה נם גרמא פוטר
מלוה בחפץ הלוק יש שנ' בדברין דדמי לגבית דמים למה הכבשו בפוס ולבן
דביתא מוודיעל י"ל שם מ' קי"ו שלו שאם דחוק לפדותו יש וי"ל ואם ימצון
שהשומר מאן לומר לן דבבית שעקת דחתה לו בחדרב היו במקדין בחק קומא
דלומר כבר נגנב ע"י אחר ובבית נגבה לא מחייבנא כו' לאו משום הא ושמעם
דכל שומר צריך לשבע שלא פשע ומיהו יכול לשבע כאן בודאי שלא
פשע כו' ואפ"ה מ"מ דחייב לשבע כמ"ש דלומר כל מיבה שכולד חפץ שלא
יכל לידע אמרו' שלא אוקי מלומר בחזקת חתרים ואח"כ לשבע אם שלא
פשע בדבר שאפשר לו לידע בה לעת כו' ועוד דבריך יע"ש ומדבריהם ז"ל שם
עכ"פ אותו בשבועה חייב אף דחובן בחוקת נשבע מעשים שאינו יכול לשבע
אם נגנבה בפשע ידו והיו נ' דבר בכל אחד שיפא שהשומר מודה מחבירו
דאחי' ודחובן ונחש' בחתים קבלו מדחובן בחוקת שבעבר מתחילה בידו
נגם כה לפטור מן מ' בנומון עדויים לשבע דשם נגנבה ואינם יכולם
לשבע משלמים ועוד דנראה דהך יש שבבית באור מ' רצ"ח היינו דוקא
כשנגנבה כל בחדרה ולא נשאר מהשוה כה לגבות אבל אם היה בחדרה
יותר מבכה בתשלום תמאן לומר לן דלא קני דחובן בחזקת משמשון ש
שבואל מחוזו שהפקיד מעשקו כה מש שנגנב משום דהלוה נגנב
כיס ולבי מש מדרבה שלו לגבית בחיוב דמים ונגנב מ' בי' הפקיד שמעון
כה נגנבה : וכ"ת מהם שבשו בחדרה ובמשכון ביד ראובן ונחבו
כס

גם עומדים ושמעון בא לגבות ונטלו לגבות חובו : ר"ל קודם ושחורה בכתבא כיר
נתקבל כתבי עדים וכבר נפל דמתק מקודם כן לא תקנו ליה קדושה וקוי בשבח ושמא
ויקדים שמעון הואיל שכבר השבועו ועל דבר על הלוקח לגבות חובו וכתב ה"ה
והרא"ש בפ"ק דמציעא וז"ל דקדושה לא תקנו אלא תי שעוון כרי אבל כאן יש תקנה אחר
שכתב אין לו את שמעון שמות כלבך מוסקין תויני והוקמה לב בחזקת מחזיק קמא
שבל ונכו תוראה"ל כאורך בשובא כבר וז"ל וכו"ה דענה חלק מוסחורות וכתב ש
שנאמר יש כדי כל חוב תוספרת דמתלוה אינו מעכיד כלום מחובו כאורך
ונכה דכוי תא שנוכה בות קדש על חוב וכבר נאמר כידו כנוב חוב ואתלו ינן
כבר שעמות דמעמת תמי דכתבו קדום דכתב שכנב חוב קוי שבם כו' וקמדיך
אבל יש לחוב דבכה תוגום דכתב שבות ויקר תמחוב קוי שלו את ולא שבם
לכי כתום שנכני דקום יגש לבך אחז' דמאוד במלוה תין דנוכה כאורך
חלק אבל דבה כנ"ל אם איכה דכנוכה כים כתון שמעון קלוף כל מתחייבת בי"ד על המלוה
אחי' כתב שבות ויקר תמחוב את שבריכין אנו לחזור למעשה אחרת דקוחל וחוב
במלוה תוספת וידוע ויש לו תוסף לנכות המתשבון שנאמר מוסכם קלוף שבת
לפרש שבות קובעין נסדר קו כריך שמעון ודתי שנוכה כים ולא כידשא וקוחל
ואינו יכול לשכב תושלם ואינו דומה אב לבקדק אבל וחיש ידוע אם כתזכי
לך דחייב אדרבה תוצ' לתי' דראובן קתוגר לשמעון יודע אני שיש לך כיה מתין
כודתי וחיש יודע אם נפארכי מתוך דחייב לשלם וידוע דבבקת דמחלת כבר
בחמוג וילדו ושוכם או איש יודע כבר כמוכם החלקו דסבק כמותכום ושור
פ' וכו' כבר שלו ולנ' דתין גלכה כמותבום דתותין במוסל במקום חולקים את
אחי' שוכם שמעון שתא או אחי' דקודש שעין כו' ונכבש שתא חוק מתתוא
כו' ואיברא תי תואר' קמא קדינן לראובן שנבק דמחורות שעל' בית דקדושה
כיר שמעון ושוכם תודים שבות מתוך בו בחכילה ונכל דמקום אם נננבו
משכבו כים וחייב שמעון או אם ננכבו כיסא וחייב ראובן גבי שמעון תוציא
תמון שאול מנוכו תראובן ואוקמה תמונא בחזקת ראובן אבל אם שמעון
בות תואר' קמא שנבק תושוכו וקנה תושכונו כנגד תמונו וראובן בות דקדושה

נג) וחזר ולהביא ... ומקדש ... 

שמחזיר את שכנגדו כיס וכו' ראובן בתובעו ודבריבנא : סוף דבר דבת כנ"ד
אינה כדכי לשובה לראובן יש הדה דטוען שנגב שתה ועוד שבעת אתה—
שבועה בשקר : איברא דאינה תוך דאומר דדוקא בכקבו איכו אמרינן דכי אבל
בשבכנשה קניחוהו כידו אמ' אחר שבועה דשקר מוצאת לו בקושי ודבת כנ"ד שלחו
שמעון כס שגנחו בחורב כיד נגבי : ועם כיון שגם כיס גבל מחלוקת ואינה
מל"ד דמוקמי' לו בחזקת מאריה קמה ידוע שראובן גזול וגבל כידו יכול לומר
קנו' וכו' ושלך לגביה דאיר שכנגדה כיסא : ועוד יש לחלק בזכות ראובן מומשה
שבוה כעין מ"מ ואת"ל אמ' בשעשה מחק יש לבו לשמעון דברי' מתק אם גנבה
כיס או כיסא ואת"ל כיסא מחק אם גנב כדשוף שלוחו של שמעון שבות-
עניעו גנבה וכיון שבה בשאלה שראובן טוען לו כך שאתה גנבת שלחך ש
שכיסא וכו' מ"מ כמוקבק דאתה גנבת שלוח' שאתה לא גנבת ואת"ל (שאתה) לא
גנבת שאתה גנבו כיס ואינה חייב בשם : ועוד הייתי רוצה לומר כזכו' ראובן
משום דרוח"ל מלוה זה של משכון כדיוק קמבי"ן כל אמ"ית שוין דכו' שלא ידוע
שחייב בגנבה ואכידך ולא אירכו' לבו לאתבנו' שהיה אחריות כס של במלוה—
ומדאתבנו דכי נתאה דכאו לאפוי' דאמ' בכל מה שיש למלוה דכיס גנב ואחר
כל שאינו ידוע בבירור דקו' כיסא של ההוא לגדר ודומה קצת לשוא שרבא
מפויה"ל לבין בשי שאכנים כן דכו' לאפוי' לגמור אמ' מבשינא י"ש כבאקו דא'
אבל כשבור שיש לו דחיך של שומא מאבחיה נכנס בה : ישוב מבאתי
שברה בשל קרושה דבן שם ם' שלו' בדר לגעבתו' מוקרי אמא שריבה וכבר
ואת"ל וכיו נראה עוד שוים לחייב את שמעון דבשאר בקדון של חזקתו ולא נזל
וגנבה מתשקותו עד שתחפש לו' וכל בל כנגד נ"ב ואין לנין כמונח בידו כו' משום
דבכב"ל מוקרי כנותר דכי של חזקתו אינה נתנ"י ם' דכרתיב יוכר אך כי כריך
דקדוק גדול כדנו תלוקים בכינוי מקומות בקלמור וכבוק' ד' כסואל גבי כומל
טבי כחסות כו' מוכבה דחזקה מתנו' לגו וחזק כו שהפה מחזיק מאחר' קמאה
וחזקה מאריה קמה נגיבה מחזיק מוצבה שלא ילדה דהיינו חזקה דגופא

וחזקה דידן

והתקבל דין דכשהוא מקדש על תנאו דהשבחה בזה דנעלו לא בררת אי איברא
לדמנו" דק תנאי לחזק' מכני' משום דבקדימו אין קנה וכשמון משמשא כו' עד
בלשון דמשלבת בשעה כתנאו הי' תנאיו שהפה וכתיבת דובקא אשלוך כבר
אי לאו מתוך את מדובקא דדבקן כמאוס ושאר דבורקא על' ד"ה שכר"ב
כנ"ל חבר ודבר כאיש פנים לבאן ולבאן לשמוך על תנאי כי נהגו לישראל —
משמתוך וזות כשלשו קתוב דתנאי מתון למותק כו שהאי מתנאי מתחיל
קנות והשמשמר דבר על תנאו ונ"ל לבי יש אבו' שנאמר דשמעון שקלו
משונקו כזה מתחיל קנות ולא דאובן שנקן ביד שמעון קמשכון שלם וכמו
נאמר דכשמור משכון על תנאו עד זמן שנמצאת אחר פלוני דכבשא ננבא
הלכה יש לנו ללמוד כבר תנאי דעותים עכשו כמתון וכמשכון :

ועוד הלא ע"ך כאן נשמר כו' משום דקו"ל וכשט שנתקבלה במחורם
אה' שננבה אם כו נתקבלה כפש דכים את' נח"ל במקום באיש משום ננבא אם
כיס או כיסא ושל כמונא לגבי דהיב : ועוד דבן לו יכי דמשום לשמור
דבר על תנאו יש לבלות ננבה כמין זובר קרוב שאמר לבלותו לנוב —
זורנא ד"ל נתנה דקו"ל דאחר שיבאם במחורם תנבים בא לגר שלוחו של ש
שמעון ונבנס לרו ומשם כאו לו נמבלו חסר פנה אוכף ומצאם ננבה מאן
נותן לן שלא נגנבה ביד שלוחו של שמעון שנגנבה וגו' חייב ...;

סוף דבר בלא מלבינן ובלא נתבינן אין בא ביד שמעון להוציא מראובן
את כראיה ברורה נהורה נאם צעיר שלחם לבית הלוי :

אמר וכותב ע"ין בשו"ת מהר"ש ס' ק' ובשו"ת את' ס' יג' וכמ'
פ"ט את' ס' י"ב דפ' בב"ק נה" ודף כו עא" ובמש"נ ש' לתורה ס' עג'
וכשורר שמן עמון על מין דעו'

ה
ראובן ושמעון שותפים וקמחים מהל' ביד שמעון וראובן לא היה
משתתף בעסק השותפות כי אם דקנו כיסים משוקרת וכו —
דכלים משתמשת ומוכן שגרות ד' מחוק נפש וכשבאו לחשבון מצאו

חמרים ושמעון מודה בפירוש דהו"ל ואינו יודע אם נגנבו או נאבדו ונפטר
פטור משבועה שבועת ש"ח אינהו דחמרין כל מחמת שלא שמר לו כראוי —
משאת ומתן ולא מחייב כי במשמרה קי"ל לקח מחמרו וכמשמר קי"ל מחייב
לו חייב שמעון לשלם (מהרי"מ ע"ש) ח"מ חלק המשון סי' ע"ז :

ו

ופקדון אצלו מרובים ומשאת חבר ודלא כמשמשין לעקתי דנגנב מגלגלי ביד
יו"ל בכסף בקיבת יד סי' ס"ב כנחת ונדולא סי' ק"ח כונגדבי אות כ"א :

ז

מי שהפקיד ביד חבירו הר התקום לו שמור יום שיוליכנו למקום אחר שנשם שוק ב'
ימים ונלכד מחמרו ולכן יודע היכן נלכד כל מה משלם המקום שהפקד לו —
ולהוליכו מגו"פ דכסף דגבולות דקבלם תירכו בזה יום להחזירו לו המקום ונקיים
שוק יותר וכן מחוץ מוכל מולעז סי' כ"ו :

עיין בתשובת כנסת הגדולה בחושן משפט סי' שאלה סי' כ"ח

ח

ראובן דשאל חפץ לשמעון והפקידו אחר שמעון לראובן בשבוע כתוב הך שוק ואחריותו
לך וחייב בשאל החפץ בשבוע לקנ ונפטר ישבע כשלו וישבע שבגנבו שלא פי —
שבועתו ואם לא ישבע לא יתברר שבגנבו ואינו נקרא מחוייב שבועה ואינו יכול לו
לשבע משאלה עוד בשם ד' דעת שולחן ערוך סי' שד"מ סעיף ב' (ועיין בב"ח ומ"מ)
ונראה לי דה"ה ששמעון אומר שלא הפקידו כלל וכך הך מקבל ולא הפקידו הוא
שראובן אומר כן אחר שהפקידו כן שם ס"ק א' (מקומו בהל' שאלה)

ט

המפקיד שאומר נגנב לו חון דפקדון והשומר אומר איני יודע נשבע שאינו יודע ופטור
דהשבא יו"ל כסף סי' ל"ב קל"ג מפי בתשב שוב מיען רצ"ח

לישון חון בשלחנו דזוזי סי' ז' נתפקד אצל חבירו שק זהב ומשם בו דהמפקיד —
אומר אחל תבב ומרגליות היו בו והשומר אומר איני יודע שהיו מינים או חול היו בו —
ישבע כשל פקדון ויטול והוא שימען דבר שהוא אפשר או אפשר להפקידו אצלו ואם אמר
השומר ברא לי שהך מלא מינים או חול נשבע ויפטר ואם אמר השומר יודע אני שהך בו
זהב ואיני יודע כמה נוטל המפקיד בלא שבועה וגם אומרים שנשבע שאינו יודע ויפטר
שלו ועיין בה' מה"ד נוסם ובה' שפתי כהן דבה' ונראה שגם הוא כשה"ך מרן ז"ל שנשבע
שאינו יודע וכו' ופטור שנראה לחייב מהר הלוי יו"ל סי' ס"ה ודבהו דאמת ודבק :

שומר חנם שאמר הריני משלם כו׳ כגון שיודע או ידיעות כו׳ הרי זה משלם ואינו נשבע וכו׳

שבועה ואת הדין כמ״ש לבד רבה דאם איכא דרבי משלם מחייב לו . ויינו משום

דמודינא דלא נשבע אמי׳ שבשומרים אינו שוב ומשלם בשוק מתוס׳ | וז״ל השבועה כלך

ולכא למימר שמות ישבית כלל אבל בפקדון דרך נשבע דמעלה שאינו כפיות

וכ״כ רמ״ה בשו״ת ורמוז פ׳ שבו״ט וכ״כ רמ״ה בם אחרן בביאורו לטור ב״ל אלו יש״ה

(ודברי רמ״ה בפרק שמואל בנזירות של כתוב שם לא ידעתים ולא יודעין —

לאמ״ר שנו ומשנו) וכ״כ רמ״ה נ״ה דף שנ״ד וז״ל דאין מקום לאוקומי׳ משנה׳ בכפי׳

דקא מחלוקת דמשלם ובלום אינו אלא בדאי׳ דמשבון כמו קן שוב ~~ומשלם~~

~~אבל לק׳ המודים~~ אם משלם ואם רבה אבל בשומרין שמשו מודבו ופומוקי

שמפס שנים ואם הן מודברים שאינם שוב ומשנו אב״ל לא הן מוחים באלו —

ומדבו ויש חשוש שמ״ל נכרב שבלו דבר המופרג׳ דינם תולה׳ מד אינו

כלום דבר שאינו שוב ומשנו לשון מחלוקת דמשלם ובלום שיין תוס׳ דב״ם

ז״ל שבכי יש ידיעות של כשר והשבין שיש חלוק שבשבין בין שומרים ובשם

באינוכם ואלו כמובריס בשוק ושומרים נדרשים ומשנו בשוק לשבוע נם שנים

ובמשלם דרי דבם לשבוע שניין דשומרים דוך שמ״ל ועיין בשך פ׳ שב״ט ובשו״ת

בם אחרן פ׳ ב״ה : ולשבו׳ שבוע ויעקב חא״מ פ׳ קמ״ו דף מ״ח עוף שב״ט : ועמ״ש

דרב בבי לשבכתי תולב״ב פ׳ ב״ט : [illegible]

[illegible]

דין ב

[illegible]

[illegible]

ויש לשומר לבקוע שאינו שומר כדרך השומרים את השבוע אלא שפקדון

אבל בשוב ביבי אף משמת אונס כו׳ מ״ל לומר שכר לו נלמד מתמאי

דבכן במות דמודנלה דמופגע שא׳ לבוא ממור משבוע : ודין דבנ׳ נראה

שאלבו ואמרו דדוקא בשבקנע קודם שמשך אב כתפן אבי׳ מופגע בכם

אם רבנע לאחר שמשך דשוכר בשביל לא הוא מופגע :

ואף בגמא אמלמי׳ דשמיעו כל נבוע כשומרים חולק יש דאמבחר —

בנתו׳ ואדרבא משמעו משמע דבריפם דאמי׳ שוכר בשמע

שומר דוב״ק: ושכר בדו׳ שבלו לבקני׳ בשבר דוד בשבוע כתובה בבני ובשבר אשר

וכתוב בשבר וכו׳ דוד בשבע כתובה ובני ובשבר

[illegible]

דין של בשבר

מוכי מוקצה : קא ודאי שלא דבעינן דנכרכתו לזמן כדי שיכרך מוקצי' דס"ל דאתי' כדבר
שבהתמנן אין בגלו קיים ולגבי קקשו כנת' ומתוחי מוקצה עול תוך שבעוב כבודב [illegible]
ובגלו בטל ונכרכתו לחלק בית אחונה לומ' דקיל כוונים דגיט כדבר שבהתמנן
בגלו קיים כבל נוונת מוקצמות וגם מבוש : וכו' יש לבישוב עול דגבוק אסורי שבביאו
חילוק יש ולכו דאינו לגבי [illegible] לכרכם דנותנים . ולכן בחידושיו עול [illegible] ס' שבת
שבקשה עולהן ונכריכה שינן : [illegible] כדכם תוס' בדף ס' שבת דקשה עולהן בן וכדבר
דמכרם דתויו הן עוה' **אמנם** צריך לבישב בית דבכי' ונראה דחילוק יש מוכרח
מהתוס' דבכי' דמוריס מות דתוכל בשם [illegible] גבי מוקצה לבנם קרנו את כתובו תי"ב
לכב לבונם ממוקצה לחברו כבקתו לוה לחנם ואחר [illegible] לך ונשמע בשם ונלמדו
חייבו מוקצם דבחייבו וכתבו עומד כי אין דתושבת מוקצה בתלמוד דבכיס
וכבכ דמשך עשימות בות דמתלקנים כדכו' בין דבנה קודם שמושך את [illegible] לביבא
שבקנה אחר שמושך נוט וכקן יש שכבר דמוכרים לא מוכתנו חולק בו וכביאו
מוכרם בטל דתוכם מות ס' [illegible] ס' [illegible] [illegible] ובנ' [illegible]
אב"ב נראה דבכח אב"ב לב' דמכב' ל' כדבר שבהתמנן בגלו קיים חייבו דוקא [illegible]
שבקנה קודם שמושך את ~~[illegible]~~ [illegible] ולגבי תוס' מוקצה אמונה אם בקנה אחר [illegible]
שבקבל שחייבם ומושך את [illegible] אין בביאו [illegible] דאין דמושך מוקצה בתלמוד
דבכיס אב"ב עוה' [illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible] [illegible] דמוקצה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] חילוק יש [illegible] כנת' [illegible] לגבי [illegible] [illegible] שבביאו
דבכי' [illegible] לבתם בלבב וכו'/

**כתבו** [illegible] [illegible] בסוף ב' [illegible] מוקס [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible]
[illegible] דבנה [illegible] [illegible] [illegible] ס' [illegible] [illegible] לבתם בלבב [illegible]
חולק [illegible] [illegible] [illegible] מוקס דמוקצה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמות [illegible] [illegible] [illegible] את כתובו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מוקצה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] מוקצה [illegible] : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שם (ס' [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

אלא דוקא כשפשע בשעת קבלה לשומרו אבל היכא דנתנו לשומר קני מתחלה ואם לא קני
כשומר שמשפ״ט שבשל ומשום לשמור דבריו בשני אנפי אם יצא בשבוע דדבק בשבוע
קבלה דפשע לשומרו ומשום כי קי״ל חזקה שמשפ״ט מתנה וכן בשבוע שאמור שנה
לשומר לא קבל שלה שמירה שלא מתח׳ ואם לא קני כשומר שמשפ״ט ואי בשבוע דבר
כך קנה קנאה לו עוכה דכיון שקבל ומתן כשקנה שמירה כדי אבל שלו כל שהיום
ודוי כבת קמחר שלא דקך חוזק ושתו כבת דמשקרא לא שנשר פשע וכבודו —
דבוקת קודם מה שנ״ל וכיון שפשע קודם שמשך כו׳ ואת״ב גבי דכהן גם בכך דבגי ונתן
נגד קי״ל דאיך מתפסר לומר דהכא מיירי בשקבל שמירה מתח׳ דבגי כיון דשפקא קבל
שלה שמירה וקבלו ובגי דחייב ומשום שלא נתנו לשומר דל״ל משקרא קודם שקבל
שמירה שלא ובגי דהכא בשקבל שלה שמירה ושוב קי״ל קנו מיירי וכן כתבו כל —
בתו׳ ודמותה קל מוכחשה שפשע בכל תורה כל״ד ז״ל וק״ל כל״ת בשבתו וכלשון —
שדו בחילת כשקנה שמירה כיון שדין שחולה אין מוחזקים אבל לא שבר וקנו ונשבע
כן חייב לשלם עד שיחזור לו ונתנו לשומר שנה״ל **חנוס** וגם שנחתם כנוס בהם
דכיון קי״ל קנה דהכא דוקא משום שפשע בשעת שקבל שלו לשומר משום בבת —
דבשעת קבלה משום לא פשע אלא מתח׳ ואם לא קני כשומר שמשפ״ט וגו׳ ופשע
וכבר לשומרו שפשע קנה דכך שם פיכת קבלה שפשע וק״ל קבלה ושמירה ולשמור —
דמיירי שלא משך ומתן אינו דבר שם קבת דפשע שפשע קודם כי אם וכו׳ דבר
שפשע לשומרו בשעת קבלה ומתן ואם לא יכסם ונתפר בבבי ומלבד גם משקדם
כלשונו ודחה שכך כוונתו דהי כתוב בהילך לא שייך לומר שבי שומר דפשע לשומר
וק״ל חמוס נדרין מיה כבוד לא יחתו על דבריו קי״ל דמתיים שנה ונתנו —
דלשון בשיטה קי״ל חזקה שמשפ״ט לשבוע וכבר ונתבדר הל׳ לא קי״ל חזקה שמשפ״ט —
ואם כתנו לומר דמשמות דמשלבת דהינו וכול לשבועה שבו פטור מחמשה כיון —
משום דבי משום לבקיק ולשבור שלם מק׳ בבל שנה כין זכה וכין זכאי דמחוקל —
חייב משום מחיק וכו׳ עוד כבר שם כבר ושבתי מ״ש וק״ו כבר מעשה דב בו
של״ד דבר בם מקודשת ובל״ק ומשום דודתי אם מתור קבע את שם שנה שאין לך שנה
הן ומק גו׳ חזקה שמשפ״ט ישה מק׳ נם מה ד׳ כדך כי קנה שתל שנה שאין לך שלו
כן בשיטה ושבר לא מתור כלה וק״ל שבלו וקנם לו דתב״ה מתי מקשו כבו׳ ומתוקני

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חומר לשואל משומר חנם שלפי דבריו שם ונשבעין בהתורה שם ויכול לטעון שלקחו
פנים שהחזירו דות שתמרו כמחזור לו לבעלים בפחות) (מהר"ם ן' יעקב תולדות ד'
נב על קושי תמיה נראה שמחזיקה את דלא לא לבעל דמשוכרת לא שהיה כהוגן
ליפות אחר דמשוכרת שנשבר כתוליב וקבל שמתירין בכס בלא בנינו דהואחר שבועת
שה אין לו שום חיוב אם יאמר אתה למפקיד קח פקדונך שהיה ודאי שגר לשומרו
אם לא בהמצא גם השכרותם והבלת מועט הכי מעתמנו דכל זמן שלא החזיר למפקיד
הפקדון ושמא לקוחים חרצים לא תני דבור והתשל משנשא בשמירה בהתמונם שהכס
בכנס שנשא כ"כ נתני כבת דקה"ל שמשמעון לחזיר התשוב לבעלים ולחזור לבחב חוכס
תוידו כבורה שמקבל ואם דות בלך ובנשבק נמחק של תולו דברי איכן דהמפיר התמשמש
שה) עד כאן לשון כ"כ מהרש"ל בלי תולדה ומש"ה ש"ך כ"כ מהר"יט ן' יעקב תולדה : ובנם
מש"ה כ"כ מוהר"ט ז"ל לבכן קושית דהמשנים דלמא שרת בלתוב לשמר קח דהבקה לבריא
בבורה בריאה כו' אתר בהתחלה כתב דבריו דללו קנים לגולמם דבקלמור בורה
לשמר כן מהנוס דבבריא קאמר דבריקה לשמור ולא לקבוע דמשמשו הורכבים
כי יבן אים אתה דעבו כמוף או כלם לשמור דרוקא שבא לשמר בכותל ~~[illegible]~~ שתייבק
אתום או בא לשמר בבורה בריאה לא ומשמש לא מ"ד ״ דבריקה תוייבי בהאבה
לשמר בכותל שנשפב את דקא מ"ד דתוספ' תוייבי בהלת קבל שלא שישפט : ואם
ומושם או בריקה דוב מותלב ואתור דאם אבה לשמר בבורה בריאה פטור ואם אבה
לשמר בבורה שנשברה חייב הם מנקום לדבריו ז"ל אתום בבריקה דות דהמשמשו
מוקבא דבו אבה לשמר בבורה בריאה דפטור ומושלא משמשו דאתה קבל מתשרר
בכבס ונסוב ז"ל לבדוק כל שבות צריך לבריאה יו פטור וזה נראה ברור בשיטת דוק
ודתיבי כת' דבי יעקב בש"ג סות ס"ז י"ב בקשה בדברי בתורדי דתוס' דאיב
תוייבי מאך דמוף בהוכחה דבת קבה דיינו שמשותא מהנוס דקה"ל מוקנם שלא מה
שכבוב בבוסף כבס דבת דליפה לבך שמשותא בת מוה"ל ועיין דראיב בתורדי דבא
באופן זה דאתה בתוך דאם לאו שמשותא דקני מוקפם ומוסב אתה השעבד כמהם
תוב מוקפם מ"יבו דבס דוקה מהנוס דהמשמר כבנה כן כלשון בנאו כבס דבה דבוו
דבבים לחזור לא תני דבור והתבשל משנשא שבפ"ב ״ ולא נבראה לי דבבת חנם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

והחכם [illegible]

# בעה הלכות שאלה ופקדון פרק ששי

[illegible]

[illegible]

א [illegible]

[illegible]

[illegible]

ב [illegible]

ג [illegible]

# בע״ה הלכות שאלה ופקדון פרק ששי

[illegible]

ודע שדברי [illegible]

[illegible]

כתב [illegible]

[illegible]

כתב [illegible]

[illegible]

ועל [illegible]

[illegible]

נס

[illegible]

## חידושי דינים

א [illegible]

ב [illegible]

ג [illegible]

# בע״ה הלכות שאלה ופקדון פרק ששי

## לשון מרן בכ״מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ענה

טור [illegible]

[illegible]

## חידושי דינים

א

ראובן [illegible]

ב

מעשה [illegible]

[illegible]

## דין ג לשון הה״מ

[illegible]

## לשון מרן בכ״מ שם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פ"ו

יכול לשמעון אחר [illegible] לשמעון על חוב יש לו [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ראובן שהפקיד ביד חבירו כלי בלא עדים ושאל אותו ממנו ושמעון כופר לו [illegible]

[illegible]

[illegible]

לשון הרמב״ם דין ה׳ [illegible]

[illegible]

עיין [illegible]

[illegible]

## פרק שביעי דין א

[illegible]

שם [illegible]

## לישון הה״מ שם

[illegible] (כב הבית [illegible])

דין ב

[illegible]

דין ג

[illegible]

דין ד

[illegible]

דין ה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דין ו'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קין ח׳

נה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

# בעה הלכות פקדון פרק שביעי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פרק שביעי



בע"ה לשון הרב המגיד ז"ל על דין י'

[illegible]

# הלכות שאלה ופקדון פ"ז

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וכיון דודאי כיון דלדברי הרמב"ם דא דקנה ומחזיר לאשה לאו משום נאמנות
הוא אלא משום דלמוקים שנגזל ומחזיר אח"כ אחר דהא כיון דבכה"ג ומחזיר לאשה
דהא שנאמנות הוי משום דלמוקים שנגזל ומחזיר :

ודבריו לגבי כגזל נראים משום דהא קמ"ל שמקשה כדברי הרמב"ם ז"ל
דהא בגוזל מה שנגזל הוא לגבי מכירה בתשובת הרמב"ם ומחזיר לאשה
הוא משום נאמנות אם היה כ"ש בכה"ג היכי הוא ואח"כ גזל לגבי דבריהם
דאינו נאמנות שבכה"ג ולשון דלקמן דבריו בשום לו משוקדמת דהנה
הוא כי כדמשמע לגבי לגוזל מכירה בתשובת הרמב"ם דמשום נאמנות כנ"ל
ואח"כ ומחזיר לאשה דקנה דוקא הוא את העיקר כל הרמב"ן ומיושב
ולגבי מכירה זו אחר היה כ"ש בכה"ג ומחזיר לאשה (ומיהו דלמ"ד בתשובת
אם היה כ"ש בכה"ג אינו ולשון דאמר לא הוה מכירה הרי"ף ז"ל משום
ד' כגזל מלוה דאין לאשה נאמנות כמשום שהיה כו' וק"ל) ומה כדברי
הרי"ף בתשובת קושיא כזה שמשמע מ' קנה דאמרים הוא לומר
דלדברי הרמב"ם לאו דוקא קנה ומחזיר לאשה דהא אינה לגבי' דוקא קנה
ומחזיר לאשה דאם ומחזיר לגזל כו' קנה נמי לגזול אחרים אם ומחזיר
לאשה הוי הגזל שלא לגמרי (ועי' מה שכ' כאן)

נס כמ"ש משנה מ"ת פ' ד' כבר דקושיא דמשלבת דדוקא
קנה משום שכן : ונראה ליישב דברי הרמב"ם דלא סתרי
לה כך בתוספת דאינו משום מה כת' כאשה אחרים כנגד לא
שייך מה דאם אם ומחזיר לנגזל בנכס של רבו

ומה שהביא כ"מ משנה מ"ת דעת הרמב"ן ז"ל דמחזיר לאשה

דקדקו זות כדוקת מוגרית בשוטה דהכונך · היינו דרוב בשובר במוכרו׳
לברמוכן׳ כס מוגרשכא׳ וכמוע׳ מוגרת׳ שעון יולקה׳ פ׳ קנה׳

ככה במורדכי כרמה׳ פ׳ קקמון ושאלוני נר׳ כדקו לו כלך כנמקד —
וכקן לבשול מס יכולג לומר לנפקד לוגע נכקן אב של כר כפול
מס זות יכול לומר מומרמות לא נכקן לך שום אדם כשוקוש נמה׳ שאין
לבשולך דשוב כאס וכמו כן נגלו כן דמוש שאכו מומורים ורמי׳ לאשש
ויינו שנש ינוכב שיבת מ׳ה מפם אבל כהמוכר מילו מיש נב׳ ולבלוש
קשש דלפי מכל ברמוכן׳ נמיכקן דמ׳ל דשטומא דאמו׳ ותניר לאשש
לא הוי את מושום לממקום שכשל ותניר בדכם כרור דאם כתנר לבשל
שכיש רמי׳ ולפי מכל ברשבא׳ ונראי דחייב לשלם שאפי משנו ונשא לומ׳
דיש נמשש מקבו של מנודה אך קשש דכבן מפקת כבב ולא הגיבה
לי דכר כרור ורמשו כי׳ה ויוכב נ׳ל לפימור כנפקד ומור כבב נם כיש
לפי נוקמי אם כנפקד היה מוכר של בכבל כד׳ שיין נגם ולפי מה שכב׳
דכהמוכר מילו מיש אך ומור כנפקד לבכוש לבשול ונראש דכוונת
כמורדכי ויוכב נ׳ל כד׳ מיכו מ׳יד מפקת לא נמש ורמשו כיש ונם
כיש מומפקא לי׳ ומר׳ מפקת זות וכליש דכבי מנוון כן נמורדכי
לבך מרפי שגב׳ מה׳ דב קנה׳ מאוש של׳ במורדכי כיש שנה׳

ודע דכמו דכבי קבוש׳ ונרמש׳ וברשבא׳ בע׳ דיתניר לאשש מומום
דכמשש נמתוכב לו׳ שאם שלש נו שאם של אחרים שמשקדו
שידב ולפי דכמשם הן מה התניר לאשש מיכו שלא בשמאיש כון דבבב
דאין היא נמתוכב בכל מה שקמתש אבל כבון חבב דאינו נמתוכב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קודם שתבעתו אבל אם הפקידם כשומר חנם בשעה [illegible] יחזיר לבעלים
ע״כ ועי״ת דברי התוס׳ [illegible] דבר המפורש [illegible] עיין שם

## שאלה ותשובה כתיבת יד למהר״ש הלוי זצוק״ל

**שאלה** ראובן הלך למדינת הים ובשובו שם [illegible] אצלו —
לשמעון מרגלית של מרגליות [illegible] לשמור
[illegible] כשהגיע אמר לו לשמעון [illegible] שלא אחר
[illegible] לשמעון [illegible] בפקדון [illegible]
[illegible] לו [illegible] הדברים [illegible]
[illegible] עד [illegible] שביניהם [illegible]
[illegible] אם יש לך [illegible] לך [illegible]
[illegible] לך [illegible] שאין [illegible] לך [illegible]
שאין לך [illegible] רבנו [illegible]:

**תשובה** [illegible] דרבה בר בר חנה
[illegible] לך [illegible]
[illegible] לך [illegible] אבל [illegible]
[illegible] יחזיר [illegible] בין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
שאין [illegible]
[illegible]
[illegible] דרבה בר בר חנא [illegible]

[illegible]

לה דהוי תולה בשוכבת על ערש דוי ואין כאן תנאי כו׳ ונראה דאפי׳ אם נאמר דבעל
שלו הם אעפ״כ יחזירו להפקד דהא איבא החזירו לבעל דהל״ל והיבני יהיבו לבעל כיון
דמסתמא בנתינה כ״י דהאשה מכיר הבעל וכו׳ ע״ש ודאי אפי׳ אם נאמר שלו הוי
יכן לאשה ע״ב דהי נתי׳ נאמר דלא נתנו נושאת ונותנת בתוך הבית מכשבבעל גוית
דשלו הם ואפי׳ דהי נאמר דמחזיר לאשה עצמה: אלא הא לרחוק דבנושאת
ונותנת בבה״ב דנכסים כלם שמתודים בחזקתו ועליו לבאר ראיה ובב״ב מרדכי בפרק
דבנושאת ונותנת בבה״ב או שבבעל מתמיהים אינה נאמנת לומר שלי הם ולא של
אחרים ועליה לבאר ראיה: ודבת בכ״ד לא דוזכר אם היא נון בבה״ב דבכה״ג נר׳
הכול דהפקד לומר דומיל ואלו דנכסים הם בחזקת דבעל שבורן בנכסים בחוכו -
בתוך דבתוריבים וכו׳ גם אמר דומיל ושלבה מפוקפקה דקבני יחזיר לאשה אין
להפקד שום בפיפק ואחזקה כדם מובר דבעל וכן כבר בנתוני יוסף כתב מולבה
מפוקפקה בשם הרשב״א ז״ל והעב״א ז״ל דבל שאין דמנוע כ״י דבעל דאמר נאמנת
עליהם לו׳ שלי הם ובביאה דאיה מובח דקבני יחזיר לאשה ואם אינה נאמנת לומר
דבעלי יכול לבואת מיורד לאשה יחזיר לב דהוי מוגרבת לחוב לו ע״ב ויש
עוד נראה לחלק ולומר דומיל דבאשה שלקחם מוגבת מובעלה יש לחלק בין -
מעות נלוין לחפצות עמולים ואם אינה דבל שבודה בחזקבה בוחיל ומבתות ב
דקבני יחזיר לאשה אע״ב לאשה אין מחלק שם בין עמולים לנלוין ואמר דבל שבם
עמולים נראין בדברים שנוכבם ולבך לא אבני לה חזקה: סוף דבר בוחיל
שמעון דבל תוך דהאשה יחזיר לאשה ובמ״ש אם אלה דמשלשלין בם דבשיעי דב״ק
ושמעוני נראה שבם דמגיד בחזקת האשה שבבואם מובת כ״י אביה שאין
לבעלה רשות למכור אותם ולשולם בם בתוך יד האשה: ואולי שלבגדים אלו -
אפי׳ בנושאת ונותנת בבה״ב יש לה חזקה ואפי׳ כי ניתנה שום עור מלוקים -
ודחוק בדי להחזיק כל דנכסים שביד האשה בחזקת דבעל וכן נראה מדבריו

משמעות נראה דה"נ דוקא לגבי בעל אבל לגבי הנפקד הזה שהאשה הפקידה בידו ואין הבעל נוטל כלום יחזיר לאשה : וכא חזי תשובת הרשב"א של זה— נ"ס שלמה לבית הלוי :

אמר הכותב ק"ל שגם הרב המ"מ שעון להשיב מנה בנדון דידיה דיחזיר לאשה מדבריו הנזכרים שכתבתי דלא אמרו כן אלא כשהפקידום קודם שנישאת ודו"ק :

עיין בתשו' הרשב"א ח"א סי' תתקנ"ט וח"ב סי' שכ"ב ובתשו' בעל התרומה סימן קי"ו ובתשו' מהרשד"ם חה"מ סי' קמ"ט ובתשו' מהר"ם מטראני ח"ב סי' לב ומ"ג ורמ"א ובתשו' מהר"י אדרבי סי' רמ"ו ובתשו' מהריט"ץ חח"מ סי' ו' ובתשובת בני אהרן סי' יח וכת' תשובת בית יהודה סי' יח' ובתשו' מהר"ם די בוטון סי' נ"ז וכת' מקור ברוך סי' נ"ט וכת' פרח מטה אהרן ח"א סי' כ"א (ספק בתשובות אברהם דלפי מאי דמסקי) וסי' כ"ב וסי' ל וכת' שלמי נדרים בשבועות דף שכ"ב עמוד ע"ד וכת' לחם משנה פרק כ"ב מה"א וכת' נק' דף מ"ד וקמ"ד וקמ"ו וכת' נח"ל דף מא' וז' וק"ל וקמ"ז וכת' שך וכנה"ג סי' צ"ב (ובתשובת הריב"ש סי' ן' ובתשו' מהרח"ש סי' קנ"ח וכת' משנת ח"א סי' ד' וכת' מת"ה ח"א סי' ו' ובתשו' הרדב"ז ח"א סי' רכ"ו ובתשו' בית חדש סי' קמ"ו וכת' גורן חיים דף נ"א ובתוספות דבריו ח' שני היה נחלק סי' ... ובספר ערוך השלחן סי' ק"ע :

המחזיק והנזהר לא יכלו ליפרע זו בשקונים כלל המחזק נזקו בהצלה אינו יכול להוציאו
הבית וכ׳ עכל נראה פי׳ אינו יכול להוציאו כבית כול וכו׳ היה המחזיק נזקו –
הבית כיש הרבה בהצלה בשקונים שהמחזיקה לו מתחת אינו יכול להוציאו הבית עד שיזכה ב
בהצלה ויבררה לו וגם הרבה המחזיק נזקו הבית לשם אינו יכול להוציאו מהבית עד ורק שהוכחתו
שהיה לו אינו מלא שהיה לו וגם בכך שווה או המחזיר להחזיר לו גם וגם היה בהצלה בשקונים
שהחזיק לו היה חייב להחזיר לו לא יהיה לו שווה או המחזיר להחזיר (עי׳ מ״מ משנה למלך חב׳ מ׳
ע׳) ודין שכתב הרב ז״ל שנוי׳ הדבר מתוכו ומלבד המלוה לא חזרו הבית שכן לא
הורה ומלוה לגבות שוביו וכו׳ בהדבר ולא כפי׳ דעת וכו׳ וכל לפה דמשמע הבית מכל
מקבל דהמחזיק נגד הבית אף לא למלוה לגבות או למוכר מקבל הורה לגבות מגוביו
לחבר להיון בהדבר הרב הלוקחו נגד וכו׳ עד כדי הדבר דהרב ז״ל ומעתה שכת
לגבות על כל מוכר מוכרים ז״ל הוא אינו שתקן שתפס בהם כהרב הרב שכתב
בהדין הלוקחו נגד וכ׳ לא הרי המשנה שאינו יכול להוציאו מהבית עד שיזכה לבית
אשר על כן נראה דלא קשה מה׳ קושיר הרב ז״ל הרב כהד תנייה שהמחזיק
כול בהצלה בשקונים שהחזיקה ובשבועתו דהמחזיק אינו יכול לגבות ולמכור לו׳ לו –
שיכנו ונזקו שלו כול מחויב לבעל בהצלה מה שאין כן המלוה הכול לגבות ולא
לגבות אינו משועבד בקבלו כבוד ולא לו וכו שמשתעבד הכל לבן המחזיק שאינו שלו יכול
כל שניו המחזיק נו הבר שעוד כה שנוי המחזיק דאינו יכול למכור לו שקונים לו מוכר
המלוה הכול למכור לו שקונים לו המלוה לגבות נכסים והלוקח המלוה הן נמצא שאין הלוה
יכול לגבות ולקבל הימנו אינו יכול לגבותו שקונים לו והוא משתעבד כולם כדרכו
וזה כולל שלשה דבורים כתב ונתן כדרך לפנות כלל המחזיק והכה כל מה –
שנו׳ (ועוד כתבתי גם בתשובתי להלן יע״ש) ונוש דבריו ולד כמ״ש שכתב –
בשקונים וגו׳ המלוה גם אין לו מוכר כאן כון הבית לגבותו בכל שקונים בלוה מחויב
לכך לגבות לגבי׳ מוכרו ובשקונים שבינו ולמוכרו הבית כמו שכתב המלוה כול
שנותן גם מחויב בלוה לבעלים וכו׳ שנותן לו לא כבר דמשמען מלוה נכסים לגבות

# הלכות שאלה ופקדון פרק שביעי

[illegible]

אכן [illegible]

עיין [illegible]

ישם [illegible]

[illegible]

**ודע** [illegible]

**כתב** [illegible]

**עוד** [illegible]

## לשון הה״מ

[illegible]

[illegible] רש"י [illegible] וכו' [illegible]

[illegible] יכול [illegible] המפקיד [illegible]

[illegible] יכול [illegible]

[illegible] יכול [illegible]

[illegible]

מקשים [illegible] יכול [illegible]

[illegible]

[illegible]

שוב [illegible]

[illegible]

והמפקיד [illegible] יכול [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] יכול [illegible]

כתוב [illegible]

[illegible]

[illegible] יחד לו מקום [illegible]

[illegible] מקום [illegible]

[illegible] יחד לו מקום [illegible]

[illegible] לו מקום [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קו׳ בתחלת דף המודפס הגוהם תלמוד בתלמוד דבר מה בן ב׳ עמוד השמאלי
קדק שהם זה שלושה מתחיל מהכיתוב שם שלא נשלו לו נתן לו דבר דין
שהיו עושה ובלו כו׳ דנה תוב הקן שהם לשון מתחיל וכל בתוקן זה ואמר
בתקן זה שתיק מתחיל עך על ואמר כלום שלא דבלשון שיעשה ובלא לא
שאין הקן זה כלום שהם בתלמוד מונין מה הם זה ונונין שמלמדין שמתחיל
כו לו שלומל מתחיל לו לו נתן לו כו׳ דב הנקפ שלא מתחיל נבי שמלמדו כתב
הן עכל וני׳ בהם והנה מה שם שהם קן לו והם׳ כם נתן בהוב לאמור
מ׳ הנה והמ׳ מה חן מ׳ חב הם קתב הם נכד והם׳ כוד חיים לעשה ה׳ חב
מ׳ ך הם מה נכד והם׳ שמור בכן מ׳ שתה הן חתם הם
ולחר נשתילם הם כשהם שוכב הנל כתב זהב הקם הרון שמתלמם
הכב זה דין לנהם קשן הנחשנו שך אבותינו ושלום הי׳ כחוב
כן כבוקן ני׳ ונקל עתלנו לנבי חוב ונכב לנבי פקין וזו כבר קן
(בנמ׳ להי׳ שמתם כי׳ למשה תם לנוי נו׳ כתב שהוק חייב לו דלוכן נכד ולפוק
כוון שען לו חפן נתן להקן ונתן והגהם על ידנו כלום
זה יבל דלוכן לעכב כחפן בשל חובו כין שהוא יודע להלכות שלבוקם
היה חייב לו ונו יתחיב כחפן לנוים עבק כון לשמעו בכן דבו לירלש
והגהן לו הכב כתלמוד זה כוי שנשים הקלטורן בהם חשן דם על שוכר
להלם בו עכבום להפק שלא קנה וה ותשם נ׳ לנדר הם ללמוד לוני וקן
נכב שמשון כהב שכר ידנן דלוי כל) עיין תמה שלכבן כהם ך לו

קב דהב משה כלקן זל בתשוקו ונו׳ ת׳ ודלג כענק כ׳ קבורם הפוסל
[illegible] כו לנוי ונקבו שען לו חפן ספכם דלכן משום מורם קנאו דחו דלנו
ונכו נלחיד וכשמשו, כשקבמ׳ מ׳ כך חלן שוכן מוכן לקין

[illegible]

עי' שכן פירשו התוספות בשני [illegible] ונראה [illegible]

[illegible]

ועוד [illegible] יחד [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ונסתפק שלא שלם יתומין שלא קנסה ושלם שלא ופסח לא יתומין כיון לומר לו זה שלך
לתנוך ולא לגן כיון כיון שנתנה כך ומן לימוד השנ וזה לבטל מזה נדבקה מי ישלם
החייב לשלם ומנשה וזה לבטל חק יעקב שם רבינו שלא ונשלם שנתנהר מאור לשלם
מהלבוש הבן ז"ל דבן ונסתפק מחויב לשלם רק משום השם לבין לבוש שלם ונשאר רק
בן יתומים כבן דף צה רבינו ונתמלא השאר לשם שומר לשלם ונפש שלם נשל חיוב
ושלם שלא ופסח ונשתקע לשם חיוב שלולא נגע שומר עושים השומר משום לא
דיבר הבן כיון ונשאר בכבד שם זה דנז לפיכך לנתקן שלא שלם יתומין ונשבע לו
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

עוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

המפקיד אצל חבירו ודין כשל דמקדק למפקד הם וזה השומר רואה לחברו וכו' ע"כ וכו'-
לקבל שאין זה לפי דברי הרב כש"נ שחולק עליו הר"ר רנב"ר וכשל נראה כדמשמע
מכל דין חולק ע"ד זה ודע שכבר תורפקא כשלחנו לעיקור פי' רצ"נ לפי דברי הכ"מ שלו
ורצה עליו עוד"ם ז"ל ולם רוצו שהשוב משום מכוש זה הדיוק (מכל דמשמע ודלא כהר"ם)
עכ"ד ודבריו שעשועים כשים דנש מכש דבק זה יורד הרב"ר קשא לעולם לא קנה עוד-
עוש שלקב שכן קן זה דרבה והתוה שלקבו כשכם המפקד זבל השוב וכו' ושם ז"ל שלפוף
זה הנה שקושו דעייא כשולק השם שלו זה שקבלו דעתו זו לא נמשך זה שרבה דנמשך
שם נומנו כהרבק ולא נומלו דמקש כרבה קמ"ל דרוש קלט עדיין שולבה דזכבר ק'
כנה עוד ממנו דרוך לנו לכתוב כמשמעות הא דנש דבלו לבר דשם נחמש שלתהוק
מוק דבש דברו מקומות לגלו: תוי שהמפקיד שוחטין ותנן ובאו לקן שלו קורהו ולאחר ולם ירכיו דבכוק
שוחש כתבו שנוא זלק דוא"ב שבתולהזן דים נעובב דמשמע שנעם ובלן דנ"ם
כתוב דמקדק — דיש לחוש לבקלון וכרכור או לא כשיב כלש כש כמות ז"ל כנשאו כי מי מי לחייב לבתוך דמקדק ולא התוי לחוש והתכם שאין אותן מה כתוב ימשה

כתב מוהר"ם פי' כלד דשקבא שעושין דמש שלימשו דכל דמפקד שנר
לנשבו וכבו כואת שפקד לו נמשו) אלא הכא שמגושש דוב כלומר —
נבל מה שכו כתשלום דמלקו ואלו לא קבר דרש כן הבנו לדלשבו וכבו) ומשה
ולעו שונכרח שלהב כרם הלו דעייא שלו לו נמש ולכם וגם'ל כן כרלש דברים שאל
מנש — עוד לקנות כתלי מה שלו דלנשימת דהמ"ן זה המפקד ולך לפתח-
וזה השומר וכל לחבר משכשע לו או לשלם כשבש דלם לו לבנה דמקדק כ"ד
לנשבו וכבו של מפקד לנש דם קם דלשוהגן לבי נתקר כל המפקד נש לנשל
וכבו כול מפקד וכו' וכו' לכי מפקד זה לכתוב דמקדק לה לנשבו וכבו של-
מפקד נתחם שלותהוגן משום דוקא קבלת שהמפקד כלום שוי שם ודבריו כ"ד
לפי שיטת דהמ"ן וכו' נמשה לכבד לקבוק שם כמ"ד שאוה לקבוק מכוח כתן
מכל דהמ"ן נתבררו תמה דוק ועוד לי מפתחות דכהם מ"ד דהמ"ן כן כון
מקומו ..

נראה דהוונת הר"ן כמש שלקבל זה כל השומר ודרש דמקדק לבד נחמד שלותהוג
שמשקו ולא כתב דבקן לקנות כ"ד כ"ד נראה דקמ"ה הכא שלכן דואה לקנות
לד כד כון שרובש לשבת לעור נתש בקן לקנות כד כ"ד והי' מל ד"ל מגולבא-
כמשמעו - וס כול נקט דב לא כול ש"ך שמשמע דלן נוחם ובי' ומשמע לקבל
דנש כמ כרכבו ודמן דמקדק לבד נחמד שלותהוג שלשקו ומשמע משמע
זה גוזו דואה לקנות כ"ד כ"ד כוי משום ולא מבקן לא זה שלמד לחשוב הכא

[illegible]

## בעה הרמבם ז"ל הלכות שאלה ופקדון פ"ז

[illegible]

## חידושי דינים

א [illegible]

ב

אם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פו

בע״ה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פחד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

## סימן התפלה

[illegible]

[illegible]

נשבע אלא דמק וכל שעל גב נשבע דמק של מקחו לא תשין לו שבועה
כיון שנשבעו ולא מר שחייב שבועה בשבועת דמק וכל קשורא פי'
שגל קדם דול שלחה שבועת הקן על כוי הטיל העשבון חשין ודוק בשבועה
לב׳ לשלי שבח דעתקיד ודוקא נכבר דם שדהקל תלמד לישבע הבא דהתם
ואלא נקחות דכבן כשיש בחק דלשון לין לו שלחמת למחות לאב דנש׳ אלא
לו׳ דהתרם ענה דול והלא נם כחוק דאני שכיין העשבון הש לבוא השבועה
ושמעל שפה שחשו בו רשוש ואל הבא להשבועה הליך דקם לשויא כיון גא
לו יבולו לבדנשו לשלי החם דהכן ש״ש דדבן לשוע לי ב״ק ואלו קיון גא
לקוציה וחתב דלוב קודן דהכבה גל לבק דלשונה שקן שעונן חשים ורלב גו״ם
ונהט לא תחשב לו שבועה לא שחייב דעקר כלוה כיון דלא כלן שבועת שולד שנקט
שבב ל״ם שמין דשבוע וכיון שלון כלן עמך שבועת דהוק אין כלן שחייב שבועה
ונהן יכול לישבע שמעלה והיכן דה״ל מוגל הטם שבועה דהיום לחד נבול ונחד
קנין והיינן לחד עדים דהיום אוו׳ נבול דמק והשין גו ג״ם ונהט ולעוב דעל דשמן
לגה״ל דלג׳ לנה לו דה״ל דלא לו יכול שבב על בשבועה חשב ורלב גוים ג״ם
ונהט לם תשין לו שבועה ה״ין הודם שבועה על כוי שמין דשבוע אין כלן דודם
שנקם דחייב לישבע מין דקוק וכיון שלין כלן עמך שבועת דקוק גא שלוש ג״ם ונהט
לו כוי משגו״ל שדלי שמשל דול דפיוד קשורה לשבע על שיהל הלד דלא שיהו
שעמי הקשי׳ בשועו הקוש לחשבו שמש לי ב״ק ורלג גו׳ ג״ם ונהט לם פתוחיך
החייב שמשלם הבל דחייב ומקן דהמיון והרן מקבל דלשועלים דלירוי חייב ואלא
פוגה גל שמש לי ב״ק ורלג גו׳ ג״ם ונהט לו לונקי ולם כגו ליבל פלוגה דקומו
דלי כל עוד דבל שעון כבל שבב לנשג שלב דהוגמ לפתק כיון שבבל גו ורלג
מקן דבל עבהף וחייב שיכו לו נקוין דה גל בל״ם ונהט לם פתוחיך הוי דהוגמ
דבל ודפתחין מקן והשג דהכן ש״ש ודהתרם דבן מ דכבר הוד גל שלונן ונהט
הטג לו הבא אלי״ם ונהט לם דלוי דגו לנה אלי״ם ונהט לם פתוחיך וכיון דלוי לגו
דלי מקב מקב כנו דשוגו הגשה דהכבלש בשודכו הקן צבוד דול שמעה הקול כבבל
ושמעל דלים ונהט לם פתוחיך החייב העלה לוקי דבל נלחייב דה נשי כיון העוק הקייב
ואלא שלונן ונהט כמש חייב לב׳ שבלי מקב הקל העחייב ההשבועה לעבגר ושלי
דלקשוע כבגי׳ בשעון חשים ורלג גו׳ ג״ם ונהט לם תשין לו שבועה דמיור היכן שהנא
השוב שנקט ושמעם השגו״ל והיכן נשוי דקול מוגל הטם שוונן הם ונשנה לכל כבי
דלי מקב דלשעה הבן בקדני לקבל דחייב בבל ודפתחין מקן חייב ושליף דלי כבל
דלי נשוי חייב כשעון תשין ולכן ונהט לם תשים לו שבוען והיכן משעל לחבוג
הקלוי כמקב דחייב בבל ודפתחין מקן ולא גייה דנגו מוגליגן בגו ושמעה דיקי
כוי שבלי משעל ונקו משעו דהכן ש״ש קלג קדושן כדה״ל השוע לי ב״ק ובג
ואלו כוגו גו׳ הכ״ה דמוגלגן ויש לפי׳ דהק מ כהכבו שלה וקבלן וכיון שטוענין
כשוגה הבן והבב דהתרם שוועבן בלי פוגבן כשלי קנשור ושמור נשבע כלן
וב׳ וקבלו דהבה ובשכן ידנא דהכבה של שקרן ויטול נתן בה בגו קק עכל

~~קשור דשטבן אין מקן שלון לשוגו ולו לבנשו שד״ל דהכן דהוגם לולן לך לשונם~~
כבי דרבו גל ונקא דהכן ושמוגלגו שין דקוק כוא דלי שמעל שלהבן כוא ד״ס קלוני פלוגו
דבשוע בשעון חשי ודלג גו ג״ם ונהט לם תשין לו שבועה לדעדל גו חייב כוא כבי
כן מקב דלש הבן דה״ל בחייב בבל ודפתחין מקב חייב ואלא ודלי הבן דקוק כוא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קוו

[illegible]

[illegible] קן

---

[illegible]

[illegible]

[illegible] וכו׳ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

## חידושי דינים

[illegible]

## לשון הה"מ על דין ב

כה"ר וכן נ"ל וכו' והוצרך לדחוק בלשון רבינו ומדברי הרי"ף נראה כדברי הראב"ד וכו' עכ"ל. נ"ל
דלשיטת הרמב"ם בכך ליישב תוס' בסוגיין ש"מ מין שאמר המפקיד שקנה לו [illegible]
[illegible]

## לשון הה"מ על דין ג

[illegible]

והרב [illegible]

[illegible]

ואיכא [illegible]

[illegible]

דין ב [illegible]

[illegible]

## לשון הרמבם דין ד

[illegible]

[illegible]

דין ה [illegible]

[illegible] והדבר [illegible]

ישם [illegible]

# בעזה הרמב"ם ז"ל הלכות שאלה ופקדון פרק שמיני

[illegible] וכו' [illegible] לבעלים וכו' [illegible] ז"ל וכו'
עכ"ל [illegible] לבעלים [illegible] :

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :

[illegible] וכו' [illegible] ז"ל וכו' עכ"ל
[illegible] ז"ל [illegible]
[illegible] :

## לישון הה"מ דין ו'

[illegible]
[illegible]
[illegible]

## א חידושי דינים

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :

ב
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :

ג

[illegible]

ד

[illegible]

סוף פ"ח

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב' [illegible]

אך לענין דינא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] חייב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] חייב [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] חייב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

בסי' קן ד' [illegible] לא קנה
[illegible] ודע (כמשיך)

[illegible] אחר זה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ודע [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] אחר זה צריך לכתוב
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

מי [illegible] חייב להחזיר
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אחר זה צריך לכתוב

## שאלה ותשובה מכ״י למהרש״ל ז״ל מר חמיו של הר״ב תורת אמת

**שאלה** [illegible]

**תשובה** [illegible]

[illegible] ... כתוב בתשובות [illegible] (המעתיק)

סי' ג' [illegible] (המעתיק)

כתוב בתשובות [illegible]

[illegible] (המעתיק)

[illegible]

סי' ג' [illegible]

[illegible]

כתב [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **תוספתא** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] : חידושי דינים [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ערך [illegible]

[illegible]

[illegible] : חידושי דינים

א [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] עכ"ל

[illegible] : אחר זה יצ"ל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אחר זה יצ"ל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] שוב [illegible]

[illegible] אחר זה יצ"ל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] עיין [illegible]

[illegible]

[illegible] עיין [illegible]

[illegible] אחר זה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אחר [illegible]

[illegible]

[illegible] אחר זה צריך לכתוב [illegible]

[illegible]

# הלכות פקדון

[illegible]

[illegible]

... מהא דאמרינן תנו אחד לבני מתאי ... [illegible]

[illegible]

## פרק ה

[illegible]

... חידושי דינים ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] : אחר זה צריך לכתוב

## שאלה ותשובה כ"י למהרש"ל הלוי זלה"ה מר חמיו של הר"ב תורת אמת

שאלה [illegible]

[illegible]

תשובה [illegible]

[illegible]

דשמואל חייב דמיו לשלם · ואל תוצא דינא לכוף בגט מעשה דבעל החיים לא תוכל ועיין סי' א
ז"ל ועם יאמרו דמוכין שלא נכנס את שבאו עד ושאמרו לחיודו חייב עד דבא נני | ננו
שמשעון בא לגובה עון הדיינים ושמא נאל בק השופט שמחבר נגד והמביר לגובה מיניהם—
השופטים לדיינים · גם הדבר לגו שבא במשך שבא לו שובקו של שמעון מעות משליך ניכול—
לשבנו בבית שאול השופט נבחם דינו בנימוס ורב בם שוחקים בשעות שר שיצאו—
הקיימים יא לבקן · רבי בקופות דיינים דרשון שלהבם דוא בשינם והמביר שלשם מובהם דפין כל
נכס תורני חובו של חברו שלבר שעובו · והבא השוכבעל חוב נתי או נברא הדיינם—
דלא תוופר שעוון · כי עבה דשלך דכנים לגבות מן דמטלטלים דלון בורגים לגם נתן הם—
דבתשע שלשם לבבן הוי·

## עוד לו

**שאלה** שאלו מלפניכו יומת דפקד ביד שלמה בן קוסא ונכנס כבוך חהלבו לגולה
יחד לווטמא ושב בהך ונכה דשלך קו רובם לגול דחבלו לגבא דשלך כדרכו ורוצחו
לגובה רוצעות למהר דחבלו ודלוק בני הם לחהע חלקו בלומה של על נכסי) הן שולים
של נבחי דשלך

**תשובה** הין נראה דכל שלמה לפי הדה דייניס בו כלומ' לא כאן על חבן נכסי יומת יצא על
נכסי שלמה

[illegible]

תד קן א׳ באופן שהפסק [illegible] הבה כך שיש הק ועיין בה״ח אבל בס״ם רב״ה ודע
אחר זה עבק לבוא: כתוב [illegible] דקדושין ס״ קבקנת״ : [illegible]
[illegible] נוסח [illegible] בשלחות [illegible] דלת ויזול [illegible]

כה״ ויש לחקור בד׳ [illegible] שבועה [illegible] .. ובך דס הבה [illegible] דאולו
דפ בה עה״ דך [illegible] יכול [illegible] וכו׳

פ״ה קן ב׳ [illegible] וכו׳ ואם יש עהס שיעשה בן [illegible] .. [illegible]
יש לבוסח [illegible] יש לו עוד אחד [illegible] . [illegible] דל לא
[illegible] עהס [illegible] וכו׳ [illegible] דול [illegible] של [illegible]
[illegible]

פו׳ קן ד׳ [illegible] וכו׳ [illegible] דס [illegible] : ועיין בס׳ [illegible] —
[illegible] ס׳ [illegible] של [illegible]

שם קן ג׳ [illegible] בס״ד : [illegible] זה יצ״ל
שם [illegible] וכו׳ [illegible] בההא [illegible]
[illegible] ועיין [illegible]

לישון מרן ככם שם
[illegible] ה״ן [illegible]
[illegible] דף [illegible]

שם
[illegible] דאי
[illegible] דוא
[illegible] :

[illegible] קן א׳ [illegible]

[illegible] ה״ן [illegible]
[illegible]
[illegible] ה״ן [illegible] הנא
[illegible] ע״כ

[illegible]

אשם [illegible]

אשם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בסוף פ״ק ד׳ [illegible]

פ״ב דק״ב [illegible] אחר זה צ״ל ראובן דר לו [illegible]

[illegible]

פ׳ [illegible] כ״ה חייב [illegible]

[illegible]

פ״ק [illegible] אחר זה צ״ל

[illegible]

[illegible] אחר זה צ״ל

[illegible]

אחר זה צ״ל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ודע [illegible]

[illegible]

[illegible]

שם [illegible]

[illegible]

[illegible]

בזוו

[illegible] צריך לכתוב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] אחר זה יצ"ל
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] אחר זה יצ"ל
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] אחר זה יצ"ל
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] שם שלשה דין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אחר זה יצא

וקשיא [illegible]

[illegible]

ואגב [illegible]

גם [illegible]

גם [illegible]

ליברא [illegible]

[illegible]

סימן קכח [illegible] ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] כמו שכתוב בפנים :

223

443

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אני הנעור החתום מטה נסתפקתי על ראובן שנדר על הקרקע והביא עדים שהוא
ידוע לו ושמעון שבתוכה טוען שמכרה לו והחזיק שלש שנים וראובן מודה שהחזיק ג״ש אבל
טוען דגזלה [illegible] כיון דלית שמעון מברר [illegible] ונתקדתו בעדים [illegible]
המערער [illegible] הקרקע [illegible] כיון דהמערער [illegible] מודה שאכלה שלש שנים [illegible]
[illegible] להפסיד [illegible] הספק [illegible] מדברי הרמב״ם בפרק ה׳ טוען
שכתב ושמעון [illegible] אכלה וכו׳ [illegible] דאית [illegible] עומד דבגזלה [illegible]
[illegible] החזיק שלש שנים [illegible] דהחזיק שלש שנים אבל [illegible] וכבי [illegible]
דכתב הרמב״ם [illegible] אכלה [illegible] מדבריו [illegible]
אכלה [illegible] שאכלה ג״ש [illegible] אבל [illegible] כל [illegible]
[illegible] מדברי [illegible]
[illegible] מדברי [illegible] ראובן [illegible] מן [illegible]
~~[illegible] הרמב״ם [illegible] טוען [illegible] המערער~~
[illegible] שהקרקע ידוע לו ושמעון [illegible] והחזקתי ג״ש [illegible] טוען כיון [illegible]
[illegible] והמחזיק [illegible]
[illegible] שהחזיק ג״ש [illegible]
[illegible] אכלה [illegible] החזקת [illegible]
[illegible] אבל [illegible]
כיון [illegible] אכלה ג״ש [illegible] בגזל אכלה :·
~~[illegible] בדברי הרמב״ם ז״ל [illegible] הדין [illegible]~~
[illegible] אבל מכרה לי [illegible] שהחזיק ג״ש [illegible] כיון [illegible]
~~[illegible] שלש שנים [illegible]~~
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואמר אלמולף [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

נ״ב

ואמר אלמולף [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]